

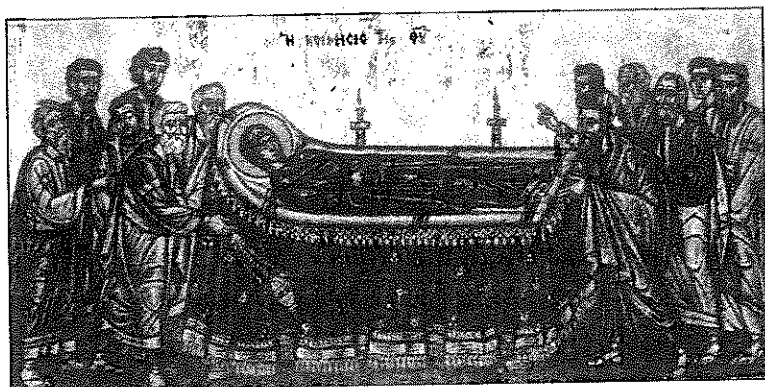

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΙΟΥΛΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1997 ΕΤΟΣ ΜΖ' - ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 887 - ΤΜΗ 100 ΔΡΧ. - Τ.Κ. 106 82 ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32 - ΑΘΗΝΑΙ

Η ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ 15 Αύγουστου

«Ἡ γάρ τοῖς πᾶσι τὴν ὄντως ζωὴν ἀναβλύσασα, πῶς θανάτῳ γένοιτ' ἂν ὑποχείριος;»
(Ιω. Δαμασκνός)

Τί δῶρο θά προσφέρουμε στὴν Παναγία μας; Μαζί μέ τὴν Παναγία γιορτάζουν τὴν ἡμέρα τῆς μνήμης τῆς πλῆθος ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, πού φέρουν τὸ ὄνομα τῆς Παναγίας, τῆς Παρθένου Μαρίας. Καί ὅλοι οἱ ἐορτάζοντες λαμβάνουν δῶρα ἀπὸ τοὺς γνωστούς καὶ φίλους. Ἀλλ' ἡ Παναγία πού ἐξ αἰτίας τῆς γιορτάζουν ὅλοι αὐτοί, τί δῶρο θά δεχθῇ ἀπὸ μᾶς; Δῶρο στὴν Παναγία εἶναι ἡ λαμπάδα, πού ἀνάψαμε στὴ χάριτ' αὐτῆς. Μικρό δῶρο, πού δεν στοιχίζει πολὺ. Δῶρο στὴν Παναγία εἶναι

οἱ ὕμνοι, πού τῆς ψάλλουμε. Ὁραῖο δῶρο αὐτό ἀλλ' ὄχι ἐπάξιο γιὰ νά πηήσουμε τὴν Θεοτόκο. Δέν υπάρχουν λόγια νά ὑμνήσουμε ἐπάξια ἐκείνην, πού γέννησε τὸ Λόγο, τὸν σαρκωμένο Λόγο. Δῶρο στὴν Παναγία εἶναι τὰ τάματα καὶ οἱ προσκυνηματικές ἀποδημίες. Συγκινητικό δῶρο ἀλλὰ πού δεν μπορεῖ νά συγκριθῇ μέ τὸ δῶρο πού μᾶς ἔκανε ἡ Παναγία.

Στὴν Παναγία ἀξίζει κάθε δῶρο. Διότι ἡ Παναγία μᾶς προσέφερε τὸ σπουδαιότερο δῶρο. Γιὰ ἓνα καρκινοπαθῆ τὸ μεγα-

λύτερο δῶρο, θά εἶναι νά βρεθῇ τὸ φάρμακο τοῦ καρκίνου καὶ νά γίνῃ καλά. Καί γιὰ μᾶς πού εἴμεθα ἄρρωστοι ἀπὸ τὸν καρκίνον τῆς ἁμαρτίας, τὸ σπουδαιότερο δῶρο εἶναι τὸ φάρμακο, πού θεραπεύει κάθε ἁμαρτία. Τὸ φάρμακο εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός. Καί τὸ φάρμακο αὐτό προήλθε ἀπὸ τὴν Παρθένο Μαρία. Ὅπως τὸ φάρμακο γίνεται μέ τὴν ἔνωση διαφόρων οὐσιῶν μέσα σὲ κημεῖο, ἔτσι ἡ Παρθένος ὑπῆρξε τὸ κημεῖο ὅπου ἐνώθηκαν οἱ δύο οὐσίες, ἡ θεία καὶ ἡ ἀνθρωπίνη φύσις, γιὰ νά προέλθῃ τὸ φάρμακο πού

λέγεται Θεάνθρωπος.

Ήμέρα χαρᾶς εἶναι ἡ ἑορτὴ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου. Ἡ ἀρχὴ τῆς ζωῆς τῆς Παναγίας σὺν σχέδιο τοῦ Θεοῦ ἀρχίζει μὲ τὸ «χαῖρε», μὲ τὸ χαιρετισμὸ τῆς χαρᾶς. Καὶ τὸ τέλος τῆς ἐπίγειας ζωῆς τῆς Παναγίας εἶναι πηγὴ χαρᾶς. Παράξενο φαίνεται αὐτό; Ἑορτάζουμε τὸ θάνατο τῆς Παναγίας καὶ χαιρόμεθα; Ὁ θάνατος συνήθως προκαλεῖ λύπη. Ναι, ἀλλὰ ποιὸς θάνατος;

Γιὰ τὴν Παναγία καὶ γιὰ ὅλους τοὺς ἁγίους δὲν μιλάμε γιὰ θάνατο· μιλάμε γιὰ κοίμησι. Γι' αὐτὸ καὶ δὲν ἑορτάζουμε τὸ θάνατο τῆς Παναγίας ἀλλὰ τὴν Κοίμησι τῆς Παναγίας. Ὅπως ὁ τάφος τοῦ Χριστοῦ ὑπῆρξε πηγὴ ζωῆς, ἔτσι καὶ ὁ τάφος τῆς Παναγίας ὑπῆρξε πηγὴ ζωῆς. Καὶ ὅπου ὑπάρχει ἡ ζωὴ, ἡ ἀκήρατος καὶ ἀληθινὴ ζωὴ, ἐκεῖ ὑπάρχει χαρὰ. Γι' αὐτὸ καὶ ὁ ὕμνογράφος καλεῖ τὰ οὐράνια καὶ τὰ ἐπίγεια τοὺς ἀνθρώπους καὶ τοὺς ἀγγέλους, νὰ χαροῦν γιὰ τὴν ἑνδοξοὺ Κοίμησι τῆς Παναγίας: «Τῇ ἐνδόξῳ Κοιμήσει σου οὐρανοὶ ἐπαγάλλονται καὶ ἀγγέλων γένηθε τὰ στρατεύματα· πᾶσα ἡ γῆ δὲ εὐφραίνεται ...» (ἀπὸ τοὺς αἰῶνες τῆς ἑορτῆς).

Ἡ Παναγία εἶναι ὁ πρῶτος ἄνθρωπος πού πῆγε στὸν τόπο πού εἰτοίμασε ὁ Χριστὸς «τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν».

- Πῶς; θὰ ρωτήσετε. Πῶς ἡ Παναγία εἶναι ὁ πρῶτος ἄνθρωπος πού πῆγε στὸν οὐρανό; Ἀφοῦ πρὶν ἀπὸ τὴν Παναγία ἐκοιμήθησαν τόσοι ἄλλοι ὅπως ὁ πρωτομάρτυς Στέφανος, ὁ ἀπόστολος Ἰάκωβος κ.ἄ.

Εἶναι πρῶτος ἄνθρωπος ἡ Παναγία. Πρῶτον διότι οἱ ἄλλοι πού πέθαναν ἀνέβηκαν μόνο μὲ τὴν ψυχὴ στὸν παράδεισο. Τὸ σῶμα τους εἶναι θαμμένο καὶ περιμένει τὴν κοινὴ ἀνάστασι. Ἡ Παναγία ἀνέβηκε καὶ σωματικά. Μὲ τὸ θάνατό της χωρίστηκε γιὰ λίγο τὸ σῶμα ἀπὸ τὴν ψυχὴ. Ἡ ψυχὴ ἀνέβηκε πρὸς τὰ πάνω. Ἡ μᾶλλον ὁ Υἱὸς καὶ Θεὸς της, ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ἔστειλε ἀγγέλους καὶ ἀρχαγγέλους νὰ παραλάβουν τὴν ἁγία ψυχὴ της καὶ νὰ τὴν ξεναγήσουν στὰ οὐράνια δώματα. Οἱ ἄγγελοι συνοδεύουν τὴν ἁγία ψυχὴ της, πού τὴν ὑποδέχεται ὁ Υἱὸς της. Ἐκείνη τὸν ὑποδέχθηκε ὅταν κατέβηκε στὴ γῆ καὶ τοῦ παρεχώρησε τόπο. Ἐγινε «χώρα τοῦ ἀχωρήτου» Θεοῦ. Τώρα Ἐκεῖνος τὴν ὑποδέχεται σὺν ἀνεβαίνῃ στὸν οὐρανό. Ἀλλὰ νά, μετὰ ἀπὸ τρεῖς ἡμέρες νέο προσκλητήριο τῶν ἀγγέλων. «Πηγαίνετε, τοὺς λέγει ὁ Θεός, νὰ ὑποδεχθῆτε καὶ τὸ σῶμα της». Ἡ Παναγία ἀνέβηκε σωματικά στὸν οὐρανό. «Μετέστη πρὸς τὴν ζωὴν μήτηρ ὑπάρχουσα τῆς ζωῆς».

Στὴν περίπτωσι τῆς Παναγίας δὲν ἔχουμε ἀνάστασι· ἔχουμε μετάστασι. Καὶ ἡ μετάστασις εἶναι ἀνώτερη ἀπὸ τὴν ἀνάστασι νεκρῶν, ὅπως π.χ. ἀπὸ τὴν ἀνάστασι τοῦ Λαζάρου. Διότι ὅσους ἀνέστησαν ὁ Χριστὸς καὶ οἱ Ἀπόστολοι, ξαναπέθαναν κάποτε καὶ περιμένουν τὴν κοινὴ ἀνάστασι. Ἐνῶ ἡ Παναγία εἶναι τὸ μόνο πρόσωπο, πού πέθανε καὶ δὲν θὰ ἀναστῇ στὴν ἀνάστασι τῶν νεκρῶν πού προσδοκᾶμε. Διότι τὸ σῶμα της μετέστη στὸν οὐρανό ἀφθαρτο καὶ ἐνώθηκε μὲ τὴν ψυχὴ της. Κι ἔτσι τώρα βρίσκεται σωματικά καὶ ψυχικά.

Δεύτερον εἶναι ὁ πρῶτος ἄνθρωπος ἡ Παναγία πού δοξάσθηκε, διότι δοξάσθηκε περισσότερο ἀπὸ ὅλους. Κατέχει τὰ δευτερεῖα τῆς Τριάδος. Εἶναι μετὰ τὸν Τριαδικὸ Θεό, πάνω ἀπὸ τοὺς ἁγίους καὶ τοὺς ἀγγέλους.

Ἡ μετάστασις τῆς Παναγίας εἶναι ἓνα θαῦμα. Ξενίσεσθε; Ἀλλὰ σ' αὐτὴν πού ὁ Θεὸς ἔκανε τὸ μεγάλο θαῦμα τῆς παρθενικῆς συλλήψεως, δὲν μπορούσε νὰ κάνῃ τὸ μικρότερο θαῦμα τῆς σωματικῆς μεταστάσεως; Τὸ σῶμα πού φιλοξένησε τὸ σαρκωμένο Θεό, δὲν μπορούσε νὰ φιλοξενηθῇ τώρα στὸν οὐρανό; Τὸν συνδυασμὸ τῶν δύο θαυμάτων κάνει τὸ κάθισμα τῆς ἑορτῆς: «Ἐν τῇ γεννήσει σου σύλληψις ἄσπορος· ἐν τῇ κοιμήσει σου νέκρωσις ἀφθορος· θαῦμα ἐν θαύματι διπλοῦν σενέδραμε Θεοτόκε».

Ἀκολουθώντας τοὺς Πατέρας τῆς Ἐκκλησίας καὶ μάλιστα τὸν ἅγιο Ἰωάννη τὸν Λαμασκηνό, ἃς δώσουμε μερικές ἐξηγήσεις καὶ μερικές εἰκόνες γιὰ τὴν Κοίμησι καὶ Μετάστασι τῆς Θεοτόκου.

1. Ἡ Παναγία ἀπέθανε καὶ ἐτάφη. Μέσα στὸν τάφο ἄλλαξε στολή. Εἶναι ἡ ἀλλαγὴ τῆς στολῆς, γιὰ τὴν ὁποία μιλάει ὁ ἀπόστολος Παῦλος: «Δεῖ γάρ τὸ φθαρτὸν τοῦτο ἐνδύσασθαι ἀφθαρσίαν καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο ἐνδύσασθαι ἀθανασίαν». (Α' Κορ. 15.53). Αὐτὴ ἡ ἀλλαγὴ τῆς στολῆς θὰ γίνῃ γιὰ ὅλους τοὺς πιστοὺς καὶ εὐσεβεῖς τὴν ἡμέρα τῆς κοινῆς ἀναστάσεως κατὰ τὴ Δευτέρα Παρουσία. Γιὰ τὴν Παναγία ἡ ἀλλαγὴ αὐτὴ ἐγινε σὺν τριήμερο πού παρέμεινε στὸν τάφο. Ἐβγαλε τὴ στολὴ τῆς φθορᾶς πού ἔχει κάθε ἄνθρωπος καὶ ντύθηκε τὴ στολὴ τῆς ἀφθαρσίας. Ὅπως γιὰ νὰ παρουσιάσθῃ κάποιος σὲ ἓνα ἐπίσημο πρόσωπο, φοράει τὴν καλὴ του στολή, ἔτσι ἡ Παναγία γιὰ νὰ ἐμφανισθῇ στὸν Ἀφθαρτο καὶ Ἀθάνατο Θεό φόρεσε τὴ στολή

της αφθοροσίας και ἀθανασίας, ἐκείνη τὴ στολή πού φοροῦσε ὁ ἄνθρωπος πρὶν ἀπὸ τὴν πῶσι.

2. Γιά τρεῖς ἡμέρες παρέμεινε τὸ σῶμα τῆς Παναγίας στὸν τάφο. Τρεῖς ἡμέρες παρέμεινε καὶ τὸ σῶμα τοῦ Υἱοῦ τῆς στὸν τάφο.

Ὅπως μέ τὸν ἥλιο συμβαίνει ἐκλειψις, ὅταν ἀνάμεσα στὴ γῆ καὶ στὸν ἥλιο μὴ ἡ σελήνη, ἔτσι γιὰ λίγο ἔπαθε ἐκλειψις ὁ ἥλιος τῆς ζωῆς τῆς Παναγίας διότι μεσολάβησε ὁ θάνατος. Μέ τὴν ἐκλειψις δὲν ἐξαφανίζεται ὁ ἥλιος, ἀπλῶς γιὰ λίγο κρύβεται· ἔτσι καὶ μέ τὴν Παναγία· μέ τὸ θάνατό τῆς δὲν χάθηκε, ἀπλῶς γιὰ λίγο κρύφτηκε. Ἔτσι κρύβονται καὶ τὰ σώματά μας μέ τὸ θάνατο. Θά ἔλθῃ ὅμως ἡ στιγμή, πού καὶ πάλι θά λάμπουν τὰ σώματα στὴν κοινὴ ἀνάστασις. «Καὶ οἱ δίκαιοι ἐκλάμπουσιν ὥς ὁ ἥλιος».

3. Ἀλλὰ πῶς ἀφοῦ πέθανε, δὲν παρέμεινε τὸ σῶμα τῆς γιὰ πάντα στὸ θάνατο; Συγχρόνως ὅμως γεννᾶται τὸ ἐρώτημα: πῶς ἀφοῦ ἦταν παρθένος συνέλαβε υἱόν; Πρόκειται γιὰ μυστήριον. Καὶ πότε λέμε ὅτι ἔχουμε μυστήριον; Ὅταν μεριάζονται οἱ φυσικοὶ νόμοι καὶ μπαίνει σέ λειτουργία ἡ διαδικασία τοῦ θαύματος. Νικήθηκαν οἱ νόμοι τῆς φύσεως στὴν περίπτωσι τῆς Παρθένου. «Νενίκηται τῆς φύσεως οἱ ὅροι ἐν σοί, Παρθένε ἄκραντε παρθενεύει γάρ τόκος καὶ ζωὴν προμνηστεύεται θάνατος. Ἡ μετὰ τόκον Παρθένος καὶ μετὰ θάνατον ζῶσα...» (ἀπὸ τὴν θ' ὥδή τοῦ κανόνος τῆς ἑορτῆς).

4. Ἀλλὰ τότε, θά ρωτήσετε ἦταν ἀνάγκη νὰ περάσῃ ἀπὸ τὸ θάνατο; Δὲν μπορούσε ὁ Θεὸς νὰ τὴν πάρῃ κοντά του χωρὶς νὰ πεθάνῃ; Γιατί αὐτό; Διότι ἡ Παναγία ἦταν καὶ αὐτὴ παιδί τοῦ Ἀδάμ καὶ τῆς Εὔας. Καὶ ἔπρεπε νὰ πληρώσῃ τὸ φόρο, πού πληρώνουν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι. Καὶ ὁ φόρος αὐτός εἶναι ὁ θάνατος. Ἀλλ' ἐπειδὴ συγχρόνως ἦταν καὶ Μητέρα τοῦ ζώντος Θεοῦ, τῆς δόθηκε ἀμέσως πίσω ἡ ζωὴ.

5. Πέρασε ἀπὸ τὸ θάνατο ἡ Παρθένος, ἀλλὰ δὲν μπόρεσε ὁ θάνατος νὰ τὴν κρατήσῃ αἰχμάλωτο. Ὑποχέτρια τοῦ θανάτου γίνονται ὅλοι οἱ ἄνθρωποι. Ὅλων τὰ σώματα φθείρονται ἀπὸ τὸ θάνατο καὶ μεταβάλλονται σέ γυμνά ὅσα γιὰ τὸ ὀστεοφυλάκιο.

Μόνο ὁ Θεάνθρωπος Ἰησοῦς καὶ ἡ Θεομήτωρ Μαρία δὲν ἔγιναν, δὲν ἦταν δυνατόν νὰ γίνουν ὑποχέτρια τοῦ θανάτου. Διότι ὁ μὲν Ἰησοῦς ἦταν κατὰ φύσιν ἀναμάρτητος, ἡ δὲ Θεομήτωρ ἦταν κατὰ χάριν ἀναμάρτητος.

Ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου δύο δυνατὰ μηνύματα ἔχει νὰ μᾶς πῇ.

Τὸ ἕνα: Μπροστά μας ὁ θάνατος. Ὅλοι εἴμεθα ὑποψήφιοι τοῦ θανάτου. Μὴ φοβᾶσθαι τὸ θάνατο! Γιὰ τὸν πιστό ἔπαψε ὁ θάνατος νὰ εἶναι θάνατος· εἶναι κοίμησις. Καὶ τὰ νεκροταφεῖα λέγονται κοιμητήρια. Οἱ νεκροὶ μας θά ξυπνήσουν. Μὴ κλαῖτε τοὺς νεκροὺς πού ἔζησαν κατὰ Θεόν. Κοιμοῦνται σωματικά. Ἡ ψυχὴ τους ζῇ στὰ οὐράνια σκηνώματα. Ὁ Χριστιανισμὸς λύνει τὸ πρόβλημα, πού κανένας δὲν μπορεῖ νὰ μᾶς λύσῃ· τὸ πρόβλημα τοῦ θανάτου.

Τὸ δεύτερο μήνυμα: Ἡ Θεοτόκος πού μετέστη στὸν οὐρανὸ εἶναι ἡ πρεσβεύτριά μας. Ἀκούει τὴν κραυγὴν μας καὶ μεσιτεύει. Εἶναι κοντά μας ὥς ἄνθρωπος. Εἶναι καὶ κοντά στὸ Θεὸ ὥς «Θεοῦ μεσίτρια». Ἄς τὴν παρακαλέσουμε: Παναγία πρέσβευε γιὰ μᾶς. Πρέσβευε γιὰ τὴν οἰκογένειά μας. Πρέσβευε γιὰ τὴ νεολαία μας. Πρέσβευε γιὰ τὴν πατρίδα μας. Πρέσβευε γιὰ τὸν κόσμον.

Σῶσε μας ἀπὸ τοὺς ποικίλους κινδύνους. Ὑπεραγία Θεοτόκε, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

ΠΡΟΣΟΧΗ: Ἀπὸ τὴν διεύθυνση «ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ», γίνεται γνωστὸ εἰς τοὺς ἀναγνώστας, ὅτι αἱ συνδρομαὶ ἢ δημοσιογραφικὸ ὑλικό, νὰ ἀποστέλλονται μόνο εἰς τὰ Γραφεῖα Κάνιγγος 32 (3ος ὄροφος) ΑΘΗΝΑΙ ἀπ' ὅπου καὶ ἐκδίδεται τὸ περιοδικό.

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

**ΜΗΝΙΑΙΟ ΕΠΙΣΗΜΟ
ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ**

ΕΚΔΟΤΗΣ:

**ΓΕΝΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ.
ΕΛΛΑΔΟΣ**

**Νομίμως εκπροσωπούμενον υπό
του Προέδρου του Δ.Σ.
Σεβ. Μητροπολίτου Γ.Ο.Χ.
Ἀχαρνῶν καί Ν. Ἰωνίας
κ. Ἀθανασίου**

**ΓΡΑΦΕΙΑ: ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32
Τ.Κ. 106 82 - ΑΘΗΝΑΙ
ΤΗΛ.: 3828280 -3847365
FAX: 3847365**

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:

**Σεβ. Μητροπολίτης Γ.Ο.Χ.
Ἀχαρνῶν καί Ν. Ἰωνίας
κ. Ἀθανάσιος**

**ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ ΥΠΟ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ**

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

**Ἑσωτερικοῦ:
Ἔτησίᾳ, δραχμαὶ 1000
Ἑξωτερικοῦ:
Ἔτησίᾳ, δολλάρια Ἀμερικής 50**

**Τιμή φύλλου δρχ. 100
ΠΑΡΑΓΩΓΗ: Σπύρος Εύλος
Κλεισθένους 15
Τηλ.: 32.47.020**

Ο ΒΛΑΣΦΗΜΟΣ ΚΑΙ ΜΑΣΟΝΟΣ Ν. ΚΑΖΑΝΤΖΑΚΗΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

Ἐφόσον τὰ Μ.Μ.Ε. κατευθύνονται ἀπό τοὺς σιωνιστὰς ἐπόμενον νὰ ἡμῶνται διεθνῶς ὅσοι ἀθετοῦν τὴν Θεότητα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ γράφουν μυθιστορήματα καθαπτόμενα τοῦ Θεανδρικοῦ προσώπου Του καὶ τοῦ λυτρωτικοῦ Του ἔργου.

Προσέει ὁ βλάσφημος Καζαντζάκης ἥτο μασόνος καὶ τοῦτο δηλοῖ καὶ ἡ μασονική του ὑπογραφή (βλ. «Φιλήματα Ἰούδα» σελ. 247 Δ' ἐκδοσίς) ἥτοι τεχνητὸς Ἑβραῖος.

Ὅταν ἐξεδόθησαν τὰ βλάσφημα βιβλία ὁ «καπετᾶν Μιχάλης» καὶ ὁ «τελευταῖος πειρασμός» τὸ 1954 ἐγένετο μεγάλη ἀναταραχὴ εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ πολλαὶ διαμαρτυρίαι. Ἡ τότε σύνοδος τοῦ ν. ἡμερολογίου εἰς ἀνακοίνωσίν της ἀπηγόρευσεν τὴν μελέτην καὶ κυκλοφορίαν τῶν βλασφημῶν βιβλίων καὶ ἐκάλεσε τοῦτον εἰς μετάνοιαν. Δυστυχῶς δὲν μετενόησεν.

Ἀπέθανεν τὴν 26ην Ὀκτωβρίου τοῦ ἔτους 1957 εἰς Γερμανίαν. Τὸ πῶμα του μετεφέρθη εἰς τὴν Ἑλλάδα (Ἐλευσίνα) ἀλλὰ ὁ τότε Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν Θεόκλητος διέταξε νὰ μὴ δεχθῶν ἐπ' ἐκκλησίας τὸν αἰρετικὸν καὶ ἀμετανόητον καὶ βλάσφημον. Ὅποτε μεταφέρθη εἰς τὴν Κρήτην καὶ ἐκεῖ ἐγένετο σάλος διότι δὲν ἐδέχοντο οἱ ἱερεῖς νὰ τοῦ διαβάσουν τὴν ἐξώδιον ἀκολουθίαν ἐπ' ἐκκλησίας. Κατόπιν πολλῶν πιέσεων μετέβη εἰς ἱερεὺς καὶ τοῦ διάβασε ἐλλειπῆ ἀκολουθία μέ τινα τροπάρια ἀλλὰ δὲν τὸν συνώδευσε ἕως τοῦ τάφου καὶ ἐκδηύθη παρὰ λαϊκῶν μέ τὴν ἐπιγραφὴν ἐπιλεγμένην ἀπὸ τὸν ἴδιον «τίποτα δὲν πιστεύω οὔτε ἐλπίζω».

Προσφάτως ἐκλεκτὸς καὶ βαθέως θρησκευόμενος ἐκπαιδευτικὸς σύμβουλος τῆς Λαρίσης μέ ἐγκύκλιόν Του συνέστησεν εἰς τοὺς νέους νὰ μὴ μελετοῦν τὰ βλάσφημα συγγράμματα τοῦ ἀσεβοῦς καὶ ὕβριστοῦ τοῦ Λυτρωτοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ὁ ἐκπαιδευτικὸς πάραυτα ἐπαύθη καὶ καλεῖται νὰ δικασθῇ ἐνῶ ἐστράφησαν οἱ πάντες ἐναντίον του καὶ ὡς ἥτο φυσικόν καὶ τὰ Μ.Μ.Ε.

Δυστυχῶς ὑπάρχουν καὶ κληρικοὶ καὶ δὴ «Πατριάρχαι» καὶ «ἀρχιεπίσκοποι» οἱ ὅποιοι ὕμνουν τὸν βλάσφημον. Ὅχι μόνον δὲν καθαιροῦνται οἱ

ΜΕ ΑΠΟΔΟΚΙΜΑΣΙΑΣ, ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΟΡΕΙΑΣ ΕΨΗΦΙΣΘΗ Η ΚΑΤΑΠΤΥΣΤΟΣ ΠΡΟΔΟΤΙΚΗ ΣΥΝΘΗΚΗ ΤΟΥ ΣΕΝΓΚΕΝ

Η κατ' άρθρον ψήφισις τῆς ἀντίχριστου συνθήκης τοῦ Σένγκεν ἔλαβε χώραν ἀφοῦ συνεζητήθη ἐπὶ τριήμερον ἀπὸ 27-29 Μαΐου 1997 (κατὰ τὸ πατριον ἡμερολόγιον).

Τὰς ἡμέρας αὐτάς πραγματοποιήθησαν εἰς Ἀθήνας συγκεντρώσεις καὶ ὁμιλίας ὑπὸ τοῦ ΕΛΚΙΣ μὲ τὴν συνεργασίαν καὶ ἄλλων σωματίων, τοῦ π. Νεκταρίου Μουλατσιώτη καὶ ἄλλων ἀγωνιζομένων Ἑλλήνων.

Ὅσοι ἠδύναντο, **παρὰ τὰς ἐργασίας των**, πινές δέ καὶ ἡλικιωμένοι καὶ ἀσθενεῖς, **μέ ἀγωνίαν** προσήλθον εἰς τὰς συγκεντρώσεις κατὰ τὰς θλιβεράς καὶ ἱστορικές αὐτάς ἡμέρας, διὰ νὰ εἶπουν **ὄχι** εἰς τὸν ἀντίχριστον καὶ **ὄχι** εἰς τὴν ὑποδούλωσιν τῆς Ἑλλάδος!...

Αὐτὸ τὸ περιφρονημένον πλῆθος, πού **ὄχι μόνον** τὴν ἡμέραν ὄρθιοι ὑπὸ τὸν καύσωνα τοῦ ἡλίου ἔδιδον μῆνυμα εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων καὶ εἰς πᾶσαν κατεύθυνσιν, ἀλλὰ ἀκόμη καὶ ὁλόκληρον τὴν νύκτα παρέμειναν ἄυπνοι ἀπὸ ζῆλον καὶ τὴν ἐσχάτην ἀγωνίαν διὰ τὴν ὑπὸ πάντων πολεμουμένην Ὁρθοδοξίαν καὶ Ἑλλάδα.

Αὐτὸ τὸ λείμμα ἐζήλωσαν καὶ οἱ δύο, ἄξια παληκάρια Ἕλληνες, ἀστυνομικοὶ τῆς φρουρᾶς, καὶ ἐγκατέλειψαν τὴν σιγμὴν αὐτὴν τὰς διαταγὰς τοῦ Καίσαρος τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐτάχθησαν μὲ τοὺς πραγματικούς φρουρούς τῆς Πατρίδος καὶ τῆς Ὁρθοδοξίας, πού ἦτο τὸ μικρὸν ποίμνιον.

Οὐδεὶς σήμερον, τόσον αὐθόρμητα **ἐγκαταλείπει τὸ ἐπάγγελμά του**, πού εἶναι ἡ **ἐπιβίωσίς του**, καὶ τὴν ἐπὶ μισθῷ ὑπηρεσίαν του (!!).

Διὰ νὰ προσαχθῇ **δέσμιος** τοῦ Χριστοῦ εἰς τὰς ἀνακριτικὰς ἀρχὰς πρὸς **φυλάκισιν** καὶ πτωρίαν!!...

Ἰδοὺ, ὑπάρχουν καὶ σήμερον ἰδεολόγοι Χριστιανοί, πού τὰ ἐγκαταλείπουν **ὅλα** διὰ τὸν Χριστόν! Ὅσον τὰ βλέπωμεν ὅλοι, ἀλλὰ **κυρίως** οἱ μεγαλοσχήμονες **σιρογγυλοκαθισμένοι κληρικοί**, πού **μέ λόγια ἐκθειάζουν τοὺς παλαιούς Μάρτυρας καὶ Ὁμολογητάς**, ἀλλὰ **ἐπιτίθενται λαῦροι ἐναντίον τῶν σημερινῶν! Καὶ δέν εἶναι διατεθειμένοι νὰ θυσιάσουν τὸ παραμικρὸν διὰ τὸν Χριστόν!...**

Ἡ ὑπηρεσία τοῦ διατεταγμένου ἡμερησίου τύπου ἐγέμισεν τὰ φύλλα τῆς μὲ φωτογραφίας τοῦ ἀστυνομικοῦ Γ. Τριανταφύλλου καὶ φυσικά μὲ εἰρωνικά σχόλια περιέγραφον τὸ γεγονός...

Ἡρώπησαν, ὅμως τὸν πάσης τιμῆς ἄξιον κ. Γ. Τριανταφύλλου ἂν εἶχεν τὴν δύναμιν νὰ χρησιμοποιῇ δακρυγόνα κατὰ τοῦ πλήθους πού ἐζήτη **ἀπλῶς καὶ μόνον**, νὰ μὴ σφραγισθῇ μὲ τὸ 666;; Ὅχι βεβαίως!...

Αἱ διαμαρτυρίαι αὐταὶ εἶναι **ὁμολογιακοῦ χαρακτῆρος! Δέν ἔχουν τίποτε τὸ ὑλικόν** καὶ γήϊνον συμφέρον! Εἶχον ὅλοι αὐτοὶ κούρασιν καὶ μελλοντικὴν βλάβην ὑλικὴν εἰς τὰς ἐργασίας των καὶ τὴν ἐπιβίωσιν των! Θέλουν, ὅμως, νὰ παραμείνουν πιστοὶ Χριστιανοί! Δέν ζητοῦν **τίποτε** περισσότερον! **Ἀπλῶς δέν δέχονται νὰ τοὺς ἀποβαπτίσουν οἱ μασόνοι πολιτικοί, μέ τὸ σύμβολον 666 τῶν καρτῶν καὶ ταυτοτήτων!** Ἄν οἱ ἐντολοδόχοι δημοσιογράφοι παραπληροφοροῦν τὸν λαόν καὶ τοὺς ἀποκαλοῦν «μεσαιῶνα», «θρησκοθήπτους» καὶ παραθρησκευτικὰς ὁργανώσεις, ὄχι μόνον ἀμαρτάνουν θανάσιμως, τασσόμενοι εἰς τὸ πλευρόν τοῦ σατανᾶ καὶ τῶν ἀνθελληνῶν σιωνιστῶν, ἀλλὰ καὶ ἀποκοιμίζουν τὸν λαόν **ἵνα μὴ ἀγωνισθῇ κανεὶς** διὰ νὰ περάσουν **ἀδιαμαρτυρήτως καὶ ἀνενοχλήτως** τὰ σχέδια

→ ὡς ἄνω ἀλλὰ καὶ τιμῶνται παρὰ πάντων, καὶ ἀφορίζονται ὅσοι ἀντιτίθενται εἰς αὐτούς.

Ὁ Στυλιανὸς Χαρκιανάκης εἶναι ὁ ὑπερασπιστὴς τοῦ Καζαντζάκη καὶ αἱ μὲνύσεις καταπνίγονται ἀπὸ τὸν πατέρα του «πατριάρχην» Βαρθολομαῖον.

Δέν εἶναι μόνος ὁ κ. Χαρκιανάκης.

Ὁ ἀποστάτης καὶ μασόνος «πατριάρχης» Ἀθηνάγορας εἰς ἐπίσκεψίν του εἰς τὴν Κρήτην εἶπεν: «Ὁ Καζαντζάκης εἶναι μέγας καὶ τὰ βιβλία του κοσμοῦν τὴν πατριαρχικὴν βιβλιοθήκην». (Βλ. «Ἀνέ-

σπερν» Μάρτιος - Ἰούνιος 1997 σελ. 7).

Ὁ δέ νῦν «πατριάρχης» Βαρθολομαῖος «εἰς γράμμα του πρὸς τὴν κυρία Κ. Πρίφτη-Πρόεδρο τῆς ἐταιρείας φίλων Ν. Καζαντζάκη-ἀποκαλεῖ τὸν Καζαντζάκην παρὰ τὴν κάποια θεολογικὴ του κριτικὴ «μέγα συγγραφέα καὶ στοχαστή». (Ἐνθα ἀνωτέρω).

Αὐτοὶ εἶναι οἱ σημερινοὶ «ποιμένες» οἱ ὅποιοι δώκουν τοὺς ἀγωνιζομένους Ὁρθοδόξους κληρικούς καὶ λαϊκοὺς καὶ τιμοῦν τοὺς μασόνους, αἱρετικούς καὶ βλασφήμους.

της έβραιομασονίας.

Ή Ίερά ΄Αποκάλυψις τό βροντοφωνεί ήδη από 2.000 έτών ότι τό όνομα ή ό άριθμός του άντιχρίστου θά είναι τό 666.

Προσποιοϋνται τόν άνόπτον και ότι δέν δύνανται νά κατανοήσουν... τί τό άπάδον μέ τό 666...

Άσφαλώς άντιλαμβάνονται ότι όσα γράφει ή Ί. Άποκάλυψις ήδη τίθενται εις έφαρμογήν!

Πότε ύπήρξε ή άκρήματος συναλλαγή; Πότε δέν ήμπορούσε νά αγοράση ή νά πωλήση ή άνθρωπότης, άν δέν είχε τό χάραγμα; Ίδού, υπό κατάργησιν τό χρήμα! Καί ήδη, αί πλαστικά κάρται κυκλοφορουν κατά έκατομμύρια και ό άριθμός είναι προγραμματισμένος νά τεθή εις τās χείρας ή τό μέτωπον! **ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΩΣ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΙ ΟΙ ΣΚΟΠΟΙ** λοιπόν τών άρχόντων της γής σιωνιστών!

Οι κοπιάσαντες και οι άγωνιζόμενοι κατά του χαράγματος του άντιχρίστου, έχουν μεγάλον μισθόν παρά Κυρίου. Άπέδειξαν όμολογιακώς και μέ εξαντλητική κόπωση, ότι άνήκουν εις τό στράτευμα και την λατρείαν του Ίησου Χριστού και ούδέποτε εις την στρατιάν του άντιχρίστου.

Εϋχόμεθα όλοι οι Έλληνες νά μιμηθούν τούς άγωνιστάς αυτούς! **Χωρίς άγώνας, δέν ύπάρχει νίκη.**

Ή ύπομονή και ό ζήλος του λαού του Θεού έδωκεν θάρος και άντέστησαν βουλευταί και κατεψήφισαν την έπάρατον αυτήν συνθήκην ή σκοπίμως άπουσίασαν διά νά μή αισθάνωνται **ένοχοι** και νά μή άποδοκιμασθούν υπό του λαού κατά τās μελλοντικές βουλευτικές έκλογάς.

Ή ψηφοφορία διά την έπάρατον συνθήκην έσχεν τό έξης άποτέλεσμα:

ΚΟΜΜΑ	ΝΑΙ	ΟΧΙ	ΑΠΟΝΤΕΣ
ΠΑΣΟΚ	114	4	44
Ν.Δ.	28	53	27
ΚΚΕ-ΣΥΝ-ΔΗΚΚΙ	-	23	7
ΣΥΝΟΛΟΝ	142	80	78

Τήν προδοτικήν Όρθοδοξίας και Έλλάδος κατάπτυστον συμφωνίαν έψήφισαν οι κάτωθι Έφιάλται, εις τούς όποιους ΚΑΝΕΝΑΣ Χριστιανός Έλλην, δέν πρέπει νά δώση ξανά την ψήφον του, διά νά μή εισέλθουν πάλιν εις την Βουλήν, αυτοί οι ΑΝΑΞΙΟΙ.

Είναι γενική ή άποδοκιμασία της συνθήκης αυτής! Καί ή νεοημερολογική ιεραρχία άνησυχεί και αι Ί. Μοναί του ΄Αγ. Όρους και ή Ί. Κοινότης.

Εις έπιστολήν της προς την Ί. Κοινότητα, ή Ί. Μ. Όσίου Γρηγορίου δηλώνει:

«Η Συνθήκη Σένγκεν έψηφίσθη υπό όμάδος βουλευτών κάτω του ήμίσεως τών εκλεγμένων άντιπροσώπων του λαού, παρά τās έντόνους διαμαρτυρίας (...). Ήδη ό λαός μας όδηγείται ως πρόβατον επί σφαγήν εις τόν βωμόν τών συμφερόντων τών μεγάλων κρατών της Εϋρώπης και της επικειρουμένης υπό αυτών πνευματικής άλώσεως τών λαών της (...). Έκ της άσκηθείσης κριτικής κατά της Συνθήκης Σένγκεν υπό ύπευθύνων φορέων και προσωπικοτήτων διαπιστοϋται εκτός τών άλλων και ότι:

- Ή Έλλάς **δέν είχε ύποχρέωσιν** νά άποδεχθί ταύτην.

- **Δέν είναι αληθές ότι εξασφαλίζονται τά έξωτερικά σύνορα** της Εϋρώπης και άρα και της Έλλάδος από ένδικής πλευράς.

- Καί αυτή ή Εϋρωβουλή εξέφρασεν έπιφυλάξεις.

- Όπως κινδυνεύουν αι προσωπικά έλευθερίαι.

- Οίκοδομεΐται άριστοτεχνικώς ή ύποδομή διά την χρήσιν τών ηλεκτρονικών ταυτοτήτων.

Πρέπει νά συνεχισθούν αι άντιδράσεις μέχρι ματαιώσεως της συνθήκης **και πρωτίστως ματαιώσεως της εκδόσεως ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΩΝ ηλεκτρονικών καρτών και ταυτοτήτων!!! Ήδη καταρτίζουν** ηλεκτρονικήν κάρταν φορολογουμένων πολιτών (Εφορίας), αναπήρων (συντάξεως αναπηρίας), καρτοδιόδια (ένδικων όδών) και πολλές άλλες!!!

Είναι, όχι Έλληνική κυβέρνησις πλέον, αλλά μετεβλήθη εις ευτελέστατον εκτελεστικόν όργανον τών σατανολατρών σιωνιστών της Ε.Ε.!! Ό λαός πού έδωσε άνεξετάτως ως μή ώφειλε, την εξουσίαν εις αυτούς, τουλάχιστον τώρα, άς κατανοήση ποίος πραγματικά τόν κυβερνά!

Είναι αίσχος διά τό Ἑλληνικόν Κοινοβούλιον! Δέν ἐμφοροῦνται μέν ἀπό τά ἰδανικά τῆς ὑπηρεσίας πρὸς τό Ἔθνος καί τόν πολίτην, ἀλλά ὅχι καί **ὠμή προδοσία** πολιτική καί θρησκευτική!!...

Ὁ Θεός νά βοηθήσῃ τοὺς ἀγωνιζομένους Ὁρθοδόξους Χριστιανούς ἀπὸ τοὺς σατανολάτραις μασό-
νους δούλους τῶν ἐβραίων ἀντιχρίστων σφραγιστῶν μας!

*Ἀς ἀφήσουν τά περὶ «μεσαιῶνος» κ.λ.π. φληναφήματα, καί **νά βγάλουν τό 666 ἂν θέλουν νά μᾶς πείσουν!!!** **Νά ἀλλάξουν αὐτόν τόν Κωδικόν ἀριθμόν εἰς τοὺς κομποῦτερ καί εἰς τοὺς γραμμωτοὺς κώδικας!!**

ΜΗΔΑΝΙΜΟΝ τό αἴτημά μας.

ΤΑ ΟΝΟΜΑΤΑ ΠΟΥ ΚΑΤΕΨΗΦΙΣΑΝ ΤΗΝ ΣΕΝΓΚΕΝ

Αὐτά εἶναι ἀγαπητοί μας τά ὀνόματα τῶν Βουλευτῶν, πού τόλμησαν νά ΚΑΤΑΨΗΦΙΣΟΥΝ τὴν Συνθήκη ΣΕΝΓΚΕΝ. Ἀρκεῖ ὅμως μόνον αὐτό, περιμένουμε πολλὰ ἀπὸ ὅλους τοὺς κατωτέρω ἀντιπροσώπους μας.

ΠΑ.ΣΟ.Κ

- 1) ΑΝΟΥΣΑΚΗ ΕΛΕΝΗ (Α' Αθηνῶν)
- 2) ΚΗΠΟΥΡΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ (Εβρου)
- 3) ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ (Α' Θεσσαλονίκης)
- 4) ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ (Εμπκρατείας)

ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

- 1) ΑΚΗΦΟΓΛΟΥ ΜΠΗΡΟΛ (Ξάνθης)
- 2) ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ (Αιτωλοακαρνανίας)
- 3) ΑΝΔΡΕΟΥΛΑΚΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ (Β' Αθηνῶν)
- 4) ΒΑΡΙΝΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ (Χίου)
- 5) ΒΕΖΔΡΕΒΑΝΗΣ ΗΛΙΑΣ (Θεσπρωτίας)
- 6) ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ (Α' Αθηνῶν)
- 7) ΒΥΖΟΒΙΤΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ (Πέλλης)
- 8) ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ (Λαρίσης)
- 9) ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ (Β' Αθηνῶν)
- 10) ΠΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ (Φθιώπιδος)
- 11) ΔΑΒΑΚΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ (Λακωνίας)
- 12) ΔΗΜΟΣΧΑΚΗΣ ΘΕΟΦΑΝΗΣ (Εβρου)
- 13) ΚΑΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ (Α' Πειραιῶς)
- 14) ΚΑΜΜΕΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (Β' Αθηνῶν)
- 15) ΚΑΡΑΜΗΝΑΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ (Σάμου)
- 16) ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ 9Πέλλης)
- 17) ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ (Β' Αθηνῶν)
- 18) ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ ΑΝΔΡΕΑΣ (Αιτωλοακαρνανίας)
- 19) ΚΑΡΑΜΠΙΝΑΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ (Ἄρτης)
- 20) ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ (Δωδεκανήσου)
- 21) ΚΑΣΣΙΜΗΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ (Β' Αθηνῶν)
- 22) ΚΑΤΣΑΡΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ (Λαρίσης)
- 23) ΚΑΤΣΙΚΗΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ (Αττικής)
- 24) ΚΟΡΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ (Ηλείας)
- 25) ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ (Μεσσηνίας)
- 26) ΛΕΟΝΤΑΡΙΔΗΣ ΘΕΟΦΙΛΟΣ (Σερρών)
- 27) ΛΥΜΠΕΡΑΚΙΔΗΣ ΛΕΩΝΙΔΑΣ (Εβρου)
- 28) ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ (Χανίων)
- 29) ΜΕΛΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (Α' Πειραιῶς)
- 30) ΜΠΕΛΛΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ (Φθιώπιδος)
- 31) ΝΕΡΑΤΖΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ (Β' Πειραιῶς)
- 32) ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ (Αχαΐας)
- 33) ΟΡΦΑΝΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ 9Α' Θεσσαλονίκης)
- 34) ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ (Δράμας)

- 35) ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ (Εύβοίας)
- 36) ΠΑΝΑΠΩΤΟΠΟΥΛΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ (Εύρυτανίας)
- 37) ΠΑΝΑΠΩΤΟΠΟΥΛΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ (Α' Θεσσαλονίκης)
- 38) ΠΑΠΠΙΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ (Χαλκιδικής)
- 39) ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ (Μεσσηνίας)
- 40) ΠΑΣΣΑΛΙΔΗΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ (Κιλίκης)
- 41) ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ ΒΥΡΩΝ (Β' Αθηνῶν)
- 42) ΠΟΛΥΖΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ (Β' Πειραιῶς)
- 43) ΡΕΓΚΟΥΖΑΣ ΑΔΑΜ (Β' Θεσσαλονίκης)
- 44) ΣΚΑΝΔΑΛΑΚΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (Λακωνίας)
- 45) ΣΚΡΕΚΑΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ (Τρικάλων)
- 46) ΣΟΥΡΛΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ (Μαγνησίας)
- 47) ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ ΣΠΗΛΙΟΣ (Αχαΐας)
- 48) ΣΤΑΥΡΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ (Αττικής)
- 49) ΤΑΤΟΥΛΗΣ ΠΕΤΡΟΣ (Αρκαδίας)
- 50) ΦΟΥΝΤΟΥΚΙΔΟΥ-ΘΕΟΔΩΡΙΔΟΥ ΠΑΡΘΕΝΑ (Πέλλης)
- 51) ΧΕΙΜΑΡΑΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ (Φθιώπιδος)
- 52) ΧΩΜΑΤΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ (Κυκλάδων)
- 53) ΨΩΜΙΑΔΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (Α' Θεσσαλονίκης)

ΚΚΕ

- 1) ΑΓΓΟΥΡΑΚΗΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ (Α' Αθηνῶν)
- 2) ΓΚΑΤΖΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ (Μαγνησίας)
- 3) ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ ΑΧΙΛΛΕΥΣ (Τρικάλων)
- 4) ΚΟΛΟΖΩΦ ΟΡΕΣΤΗΣ (Β' Αθηνῶν)
- 5) ΚΟΡΑΚΑΣ ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΣ (Λέσβου)
- 6) ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ (Β' Αθηνῶν)
- 7) ΜΠΟΥΤΑΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ (Καρδίτσας)
- 8) ΠΑΠΑΡΗΓΑ ΑΛΕΚΑ (Β' Αθηνῶν)
- 9) ΤΑΣΙΟΥΛΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ (Ιωαννίνων)

ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΣ

- 1) ΑΛΦΙΕΡΗ ΣΤΥΛΙΑΝΗ (Α' Πειραιῶς)
- 2) ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ (Εύβοίας)
- 3) ΔΑΝΕΛΗΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ (Ηρακλείου)
- 4) ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ (Β' Αθηνῶν)
- 5) ΚΟΥΒΕΛΗΣ ΦΩΤΙΟΣ - ΦΑΝΟΥΡΙΟΣ (Β' Αθηνῶν)
- 6) ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ (Α' Αθηνῶν)
- 7) ΛΟΥΛΕ ΑΝΔΡΙΑΝΗ (Λαρίσης)
- 8) ΜΟΥΣΤΑΦΑ ΜΟΥΣΤΑΦΑ (Ροδόπης)

ΔΗΚΚΙ

- 1) ΑΡΑΠΗ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ ΒΑΣΙΛΙΚΗ (Α' Αθηνῶν)
- 2) ΑΡΑΠΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ (Β' Πειραιῶς)
- 3) ΔΗΜΑΡΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ (Β' Αθηνῶν)
- 4) ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ (Αιτωλοακαρνανίας)
- 5) ΚΑΡΑΤΑΣΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ (Αττικής)
- 6) ΤΣΟΒΟΛΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ (Β' Αθηνῶν)

Τό 'Εκκλησιαστικόν πρόβλημα

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΟΥ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ

Εξ ονόματος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου αποτελουμένης ἐκ τῆς ὅλης Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος βεβαιούμεν τὸν εὐσεβῆ Ἑλληνικὸν λαόν, ὅτι ἡ γενομένη αὕτη διόρθωσις τοῦ ἡμερολογίου ὄχι μόνον σκόπημος καὶ ὠφέλιμος ἦτο, ἀλλὰ καὶ ἀνταποκρίνεται εἰς τὴν πανταχόθεν ἐκδηλωθεῖσαν ἐπιθυμίαν καὶ ἀνάγκην αὐτοῦ καὶ οὐδέ κἀν προσκρούει οὔτε εἰς δόγμα, ἀλλ' οὔτε εἰς κανόνα τινὰ τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ Ὁρθόδοξος Ἱεραρχία εἶναι ἡ μόνη, ἥτις ἐκ τῆς ἀποστολῆς τῆς τὰ ὠφέλιμα τῷ λαῷ κατεργάζεται, πᾶσα ἀπόφασίς αὐτῆς εἰς τὸ καλῶς νοούμενον συμφέρον τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Πολιτείας ἀποβλέπει καὶ συνεπῶς αἱ ἀποφάσεις αὐτῆς ἐν ὅλῃ ἐπιγνώσει ἐλήφθησαν καὶ τὰ ἐνάντια διαδίδοντες οὐδόλως τὸ συμφέρον τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ἀγαπῶσιν ἀλλὰ τὸ ἐναντίον ἐπιδιώκουσι, ζητοῦντες νὰ καταρτίσῃσι τὸ γόπρον τῆς κορυφῆς τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ὅπερ ἐάν ἐν ἡμέραις δυσχερῶς τὴν Ἱεράν Παρακαταθήκην ἀμείωτον διεφύλαξε, πολλῶ μᾶλλον πρέπει τοῦτο ἐν τῷ αἰῶνι τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς προόδου ὅπου τὸ πνεῦμα τοῦ Χριστιανισμοῦ ἐξαπλοῦται. Δέν ἦτο δυνατόν βεβαίως τὸ Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον, αἱ Ἐκκλησίαι τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Κύπρου, ἵνα ἄλλας ὁμοδόξους Ἐκκλησίας παραλείπωμεν, νὰ προβῶσιν εἰς πράξιν προσκρούουσιν εἰς τὴν Ὁρθοδοξίαν. Οὐδεμίαν παρ' ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας διαμαρτυρία ἠκούσθη μόνον ἀντιρρήσεις προβάλλονται ἔνεκα τυπικῶν λόγων, οἷτινες θὰ ἀρθοῦν. Ὁ Μ. Πατριάρχης Ἱεροσολύμων ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἤδη θέρους ἐδήλωσεν ὅτι ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος δύναται νὰ διορθώσῃ τὸ ἡμερολόγιον.

Ἐφ' ὅσον τὸ Πασχάλιον μένει ἀθικτον ἐπαφιέμενον, ὥς εἶπομεν, εἰς τὴν κρίσιν τῆς ὅλης Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἐφ' ὅσον ἡ γενομένη διόρθωσις τοῦ Ἰουλιανοῦ ἡμερολογίου δέν μεταβάλλει τὸ Ἐκκλησιαστικόν αὐτοῦ μέρος, ἀλλὰ τοῦναντίον ἀποκαθιστᾷ τὰς ἀκινήτους ἐορτὰς εἰς τὰς πραγματικὰς τῶν ἡμερομηνίας, ἡ ἐνότης τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν δέν βλάπεται (!!!). Μελετᾶται δὲ ἡ συγκρότησις Συνόδου εἰς Ἱερουσόλυμα πρὸς ὀριστικὸν διακανονισμόν τοῦ ζητήματος.

Οἱ ἀναγνώσται, οἱ γνωρίζοντες ἤδη ἐκ τῶν προηγουμένων ποῖον ἀγῶνα κατέβαλον τὰ Πατριαρχεῖα καὶ ἰδίως

τὸ Πατριαρχεῖον Ἀλεξανδρείας διὰ τοῦ Φωτίου, ἵνα ἀποτρέψῃσι τὴν μονομερὴν ταύτην ἀπόφασιν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ ἵνα ἀποφύγουν τὴν διάσπασιν τῆς ἐνότητος τῆς Ὁρθοδοξίας, ἃς χαρακτηρίσουν κατὰ τὸ δοκοῦν τὴν προσπάθειαν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν νὰ παραπλανήσῃ λαόν καὶ Ἱεραρχίαν διὰ τῶν ἀνωτέρω ψευδῶν ἀνακοινώσεων μὲ σκοπὸν, τῆς ἀποκρύψεως τῆς ἀληθείας.

Διατί δέν ἐξετέθη εἰς τὴν Ἱεραρχίαν καὶ εἰς τὸν λαόν ἡ ὅλη ἀλήθεια;

Διατί δέν ἀνεκοινώθη ὅτι ἀντιτίθεντο εἰς τὴν γνώμην καὶ τὴν ἀπόφασιν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὅλαι ἀνεξαιρέτως αἱ Ὁρθόδοξοι Ἐκκλησίαι;

Διατί ἀπεκρύβη ὅτι καὶ τὸ Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον δέν ἐστεργεν εἰς μονομερὴν μεταβολήν, ἄνευ τῆς συμφωνίας ὅλων τῶν λοιπῶν Ἐκκλησιῶν καὶ διατί δέν ἐξετέθησαν οἱ λόγοι δι' οὓς τὸ Πατριαρχεῖον τῇ ἐπιβολῇ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἑλλάδος ἐξαναγκάσθη νὰ ἀποδεχθῇ τὴν φορτικὴν αὐτὴν πρότασιν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν;

Τίνα σκοπὸν εἶχε τὸ ἀνακοινωθέν ὅτι «δέν ἦτο δυνατόν βεβαίως τὸ Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον, αἱ Ἐκκλησίαι τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Κύπρου, ἵνα ἄλλας ὁμοδόξους Ἐκκλησίας παραλείπωμεν, νὰ προβῶσιν εἰς πράξιν προσκρούουσιν εἰς τὴν Ὁρθοδοξίαν» εἰμὶ νὰ ἀπατήσῃ τὸν λαόν, ὥστε νὰ πιστεύσῃ ὅτι ὅλαι αἱ ὁμοδόξοι Ἐκκλησίαι εἶναι συμφωνοί;

Καὶ δέν εἶναι ψεῦδος ὅτι ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἐκτελεῖ τάχα ἀπόφασιν

τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ ὅτι ἀπεδέχθη τὴν ἀπόφασιν ταύτην, ἐνῶ γνωρίζομεν ὅτι οὐκ ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἀλλὰ τὸ Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον ἀπεδέχθη ἀπόφασιν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος;

Δέν εἶναι ἀκόμη ψεῦδος ὅτι «οὐδεμία παρ' Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας διαμαρτυρία ἠκούσθη» καὶ ὅτι «μόνον ἀντιρρήσεις προβάλλονται ἔνεκα τυπικῶν λόγων οἷτινες θὰ ἀρθῶσι».

Τὸ γραφέν, ἄνευ ἄλλης ἐξηγήσεως, ὅτι «ἐδήλωσεν ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων ὅτι ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος δύναται νὰ διορθώσῃ τὸ ἡμερολόγιον» δέν δηλώνει ὅτι ἐγγράφη διὰ νὰ ἐξαπατήσῃ τὸν λαόν καὶ τὸν κληρὸν περὶ τοῦ ὅτι συναινέει δῆθεν καὶ ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων;

Δέν εἶναι ψεῦδος ὅτι «ἡ ἐνότης τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν δέν βλάπεται διὰ τῆς διορθώσεως τοῦ Ἰουλιανοῦ ἡμε-

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἀχαρῶν κ. Ἀθανάσιος.

Από τό 1917 μέχρι σήμερα

ρολογίου;»

Αυτή η προσπάθεια να αποκρυφθῇ ἀπὸ τὸν λαόν ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ἐσπευσμένη ἐνέργεια νὰ πεισθῇ οὗτος διὰ τῶν ἀναληθῶν πληροφοριῶν ὅτι δηλ. ἡ ἀπόφασις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος εἶναι προϊόν Πανορθόδοξον καὶ Οἰκουμενικόν καὶ οὐδόλως ἀπολύτως προσκρούει καὶ δὲν προδίδει τὴν κατάφορον κατὰ τὰ ἄλλα ἐνοχον συνειδησὶν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν περὶ τῆς ἀτόπου, ἀνικανονικῆς, ἀντορθόδοξου καὶ ἀνθηρησκευτικῆς πράξεως αὐτῆς, ἡ ὁποία εἶχε σάν ἀποτέλεσμα τὴν ὑλοποίησιν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ πραξικοπήματος τῆς 23-3-1924. Καὶ ἀπὸ τῆς 23 Μαρτίου 1924 ἡ Διοικοῦσα Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος «προσήγγισεν εἰς τὴν Δυτικήν» καὶ ἔκτοτε προσεχώρισεν εἰς τὸ Ἐκκλησιαστικόν ἐκείνης ἡμερολόγιον.

ΑΙ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ ΚΑΙ ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΠΕΡΙΦΡΟΝΟΥΝΤΑΙ

Πέντε πινὰ ἀνεκοίνωσεν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν διὰ τῆς ἐγκυκλίου του καὶ τοῦ δημοσιευθέντος ἀνακοινωθέντος αὐτοῦ, διὰ νὰ προσδώσῃ νομιμοφάνειαν κανονικὴν εἰς τὸ πραξικόπημα τῆς μεταβολῆς τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ἡμερολογίου, μεταβολῆς ὑπὸ δύο μόνον ἐκκλησιῶν, μονομερῶς γενομένης, καὶ διὰ νὰ ἀπομακρύνῃ πᾶσαν ἰδέαν ἀντικανονικότητας, τῆς αὐθαιρέτου ταύτης μεταβολῆς.

1) Ὅτι τὸ πασχάλιον τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἐπειδὴ τοῦτο προήλθεν ἐξ ἀποφάσεως Οἰκουμενικῆς Συνόδου, μένει καὶ μετὰ τὴν διόρθωσιν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ἡμερολογίου ἀθικτον.

2) Ὅτι ἡ μεταβολὴ δὲν προσκρούει οὔτε εἰς δόγμα οὔτε εἰς ὀρθόδοξον κανόνα πινὰ τῆς Ἐκκλησίας.

3) Ὅτι τὴν μεταβολὴν ἀπεδέχθη καὶ ἐνέκρινε τὸ Πατριαρχεῖον Κωνσταντινουπόλεως.

4) Ὅτι ἡ γενομένη διόρθωσις τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ἡμερολογίου δὲν μεταβάλλει τὸ ἐκκλησιαστικόν αὐτοῦ μέρος.

5) Ὅτι ἡ ἐνότητα τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν δὲν βλάπεται.

Καὶ ὅταν κάποιος ἀναγινώσκει τὰ ἀποφθέγματα ταῦτα ἀπορεῖ πῶς ἐπὶ τόσους αἰῶνας ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Γρηγοριανοῦ ἡμερολογίου εἰς τὴν Δύσιν δὲν ἐγένετο τοῦτο δεκτὸν ὑπὸ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ πῶς δὲν εὐρέθη τις κληρικός ἐξ ἰσοῦ μεγαλοφυΐς, ὅπως ὁ Ἀθηνῶν Χρυσόστομος, ἵνα ἐπινοήσῃ τὸ σωτήριον σκέδιον καὶ νὰ ἀλλάξῃ μὲν τὸ Ἐκκλησιαστικόν ἡμερολόγιον χωρὶς νὰ ἀλλάξῃ ὅμως τὸ Πασχάλιον. Τόσων λοιπὸν σιενότητα ἀναλήψεως, τόσων μαρίαν, εἶχον αἱ τόσαι Σύνοδοι Οἰκουμενικαὶ καὶ τοπικαί, οἱ τόσοι Πατριάρχαι καὶ οἱ ἄλλοι τῆς Ἐκκλησίας πρόμαχοι, ὥστε νὰ ἀντάσσουν μετὰ ἐπιμονῆς τὴν ἀρνησιν εἰς τὰς προκλήσεις τόσων αἰῶνων περὶ μεταβολῆς τοῦ ἡμερολογίου; Καὶ ἀφοῦ τόσον ἀπλὸν, τόσον νόμιμον, ὅσον

καὶ κανονικόν ἦτο τὸ νὰ προβῇ ἡ ὁποία Ἐκκλησία εἰς τὴν ἀφομοίωσιν Πολιτικοῦ καὶ Ἐκκλησιαστικοῦ ἡμερολογίου, διατί παρήλθον τόσοι αἰῶνες χωρὶς νὰ εὐρεθῇ κάποιος κ. Χρυσόστομος μέ τὰς εὐρείας καὶ μονοπολιτικές δοξασίας του, ἵνα ἐπιφέρῃ, μιάν τόσων ἀπλήν καὶ τόσον ἐπιθυμητὴν ἀφομοίωσιν;

Ἀληθῶς τὸ ζήτημα καταντᾷ κωμικοτραγικόν.

Μόνον ἓνας κληρικός ἀγευστος ἐντελῶς τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ἡμῶν ἱστορίας καὶ ἄμιρος στοιχειῶδων ἐκκλησιαστικῶν γνώσεων θὰ ἠδύνατο σοβαροφανῶς νὰ ἰσχυρισθῇ ὅτι καὶ κανονικὴ εἶναι ἡ θεοπισθεῖσα μεταβολὴ καὶ τὸ Πασχάλιον δὲν μεταβάλλει καὶ εἰς κανένα κανόνα καὶ καμμίαν παράδοσιν δὲν προσκρούει καὶ τὴν ἐνότητα τῆς Ὁρθοδοξίας δὲν διασπᾷ.

Καὶ ἄς ἴδωμεν πρωτίστως ἐάν εἶναι πράγματι ἀληθές ὅτι μετὰ τὴν διόρθωσιν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ἡμερολογίου μένει ἀθικτον τὸ Πασχάλιον τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Τὸ Πάσχα δὲν εἶναι μία ἐορτὴ ἀπλή, ὥς τόσαι ἄλλαι μὴ ἔχων ἐπίδρασιν ἐπὶ ἄλλων ἐορτῶν. Τὸ Πάσχα εἶναι ἡ βάσις τοῦ κινήτου τῆς Ἐκκλησίας ἐορτολογίου.

Ἐξ αὐτοῦ κανονίζεται ὅλος ὁ Πασχάλιος κύκλος ὁ μετὰ τόσης μελέτης καὶ μετὰ τόσης προσοχῆς κανονισθεὶς ὑπὸ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Κανόνων καὶ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Παραδόσεως.

Ὅλον τὸ μηνολόγιον τῆς Ἐκκλησίας κανονίζεται ἐκ τῆς ἐορτῆς τοῦ Πάσχα οὕτως ἐάν ἡ μὲν ἐορτὴ τοῦ Πάσχα μένει - ὥς ἔμεινε - ἀμετάβλητος ἐορταζομένη συμφώνως πρὸς τὸ Ἰουλιανόν ἡμερολόγιον καὶ συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων, μεταβληθῇ δέ τὸ ὑπόλοιπον μηνολόγιον, ἐπέρχεται γενικὴ ἀνατροπὴ τῶν κεκανονισμένων τύπων τῆς Ἐκκλησίας τῶν ὀρισθέντων πάντοτε ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐορτῆς τοῦ Πάσχα. Διὰ τῆς μεταβολῆς τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ἡμερολογίου καὶ τῆς προσαρμογῆς αὐτοῦ πρὸς τὸ Πολιτικόν, καὶ ἂν δὲν μεταβάλλεται ἡ θέσις τοῦ Πάσχα, θίγεται ὅμως ὅλος ὁ Πασχάλιος κύκλος. Οὕτω, κατὰ τὸ ἰσχύον Πασχάλιον αἱ πεντήκοντα καὶ μία Κυριακαὶ (πλὴν τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα) ὑπάγονται πᾶσαι εἰς τὸν Πασχάλιον κύκλον, δηλαδὴ εἶναι κινήται ἐξαρτωμέναι εἰς τῆς ἡμερομηνίας καθ' ἣν συμπίπτει τὸ Πάσχα. Κατὰ τὰ θεοπισθέντα ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ τοῦ Πάσχα μέχρι τοῦ Τριωδίου, ἀναγινώσκονται τὰς Κυριακὰς ὀρισμένα Εὐαγγέλια καὶ ὀρισμέναι πράξεις τῶν Ἀποστόλων, μέχρι τῶν Ἀγίων Πάντων (ἥτις εἶναι ἡ ἐβδόμη Κυριακὴ μετὰ τὴν Κυριακὴν τοῦ Πάσχα) ἀναγινώσκονται περικοπαὶ ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννου Εὐαγγελίου. Ἀπὸ τῆς ἐορτῆς τῶν Ἀγίων Πάντων μέχρι τῆς Κυριακῆς πρὸ τοῦ Σταυροῦ ἀναγινώσκονται περικοπαὶ ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγελίου.

Ἐπίσης ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ μέχρι τῆς Κυριακῆς πρὸ τῶν

Χριστουγέννων ώρισμένα περικοπαί του Εὐαγγελιστοῦ Λουκά. Ἀλλ' ἀφοῦ ἡ ἡμέρα τοῦ Σταυροῦ 14 Σεπτεμβρίου μεταβάλλεται κατὰ τὸ νέον ἡμερολόγιον κατὰ 13 ἡμέρας συμβαίνει ὥστε νά περιορισθοῦν αἱ ἀπό τῶν Ἀγίων Πάντων μέχρι τῆς Κυριακῆς τοῦ Σταυροῦ Κυριακαί εἰς δύο ὀλιγωτέρας, ἐπομένως δύο Κυριακῶν αἱ Εὐαγγελικαί περικοπαί καί αἱ πράξεις τῶν Ἀποστόλων μεθ' ὧν συνδέονται οἱ ἦχοι τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὕμνων καί τὰ τροπάρια, ἐξωβελίζονται. Ὡς ἐπίσης αὐξάνουν αἱ ἀπό τῆς Κυριακῆς πρό τῶν Χριστουγέννων μέχρι τοῦ Τριωδίου Κυριακαί λόγῳ τῆς προσθήκης τῶν 13 ἡμερῶν καί ἔχομεν Κυριακὴν ἔξω τοῦ ὑπολογισμοῦ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Πασχαλίου.

Διὰ νά κατανοηθῇ πληρέστερον τοῦτο πρέπει ἀναλυτικώτερον νά ἐκθέσωμεν πῶς ἔχουσι σήμερον μετὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νέου Ἐκκλησιαστικοῦ ἡμερολογίου τὰ τοῦ Πασχαλίου καί πῶς θά ἦταν ἂν δέν ἐγένετο ἡ μεταβολή.

Ἐάν λάβωμεν ὑπ' ὄψιν ὅτι εἰς κάποιο ἔτος τὸ Πάσχα συνέπιπτε τὴν 2 Ἀπριλίου (κατὰ τὸ παλαιόν ἡμερολόγιον), ἥτις λόγῳ τῆς προσθήκης τῶν 13 ἡμερῶν τοῦ ἐφαρμοσθέντος νέου ἡμερολογίου ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὴν 15 Ἀπριλίου.

Ἡ θέσις λοιπὸν τοῦ Πάσχα δέν μεταβλήθη.

Διὰ τοῦτο δέν εἴχομεν Πάσχα τὴν 8ην Ἀπριλίου ὅτε εἶχον καί οἱ Καθολικοί, ἀλλὰ τὴν 15ην Ἀπριλίου, ἥτις εἶναι αὐτὴ ἡ 2α Ἀπριλίου τοῦ Παλαιοῦ ἡμερολογίου. Ἀλλ' ἀκριβῶς διότι δέν μεταβλήθη τὸ Πάσχα καί μεταβλήθη κατὰ τὰ λοιπὰ συμφώνως πρὸς τὸ Πολιτικόν καί τὸ Ἐκκλησιαστικόν ἡμερολόγιον, ἀκριβῶς διὰ τοῦτο ἐπῆλθε πλήρης ἀναστάσις εἰς τὰ τοῦ Πασχαλίου καί ἀνατροπὴ τῆς κρατούσης ἐκκλησιαστικῆς τάξεως.

Κατὰ τὰ κρατοῦντα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὡς ἄνω εἵπομεν, μετὰ τὴν Κυριακὴν τοῦ Πάσχα ἔπονται ὀκτώ Κυριακαί, τῶν ὁποίων ἡ τελευταία ἡ 8η εἶναι τῶν Ἀγίων Πάντων. Εἶναι ἡ Κυριακὴ αὕτη ὁ πρῶτος σταθμὸς τοῦ Πασχαλίου κύκλου. Ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν Ἀγίων Πάντων ἀρκεταὶ ἄλλη σειρὰ Κυριακῶν μέχρι τῆς Κυριακῆς τῆς πρό τῆς Ὑψώσεως τοῦ Σταυροῦ ἥτις ἀποτελεῖ τὸν δεῦτερον σταθμόν.

Καθ' ὅλας τὰς Κυριακάς εἶναι ἐκ τῶν προτέρων διαγεγραμμένοι ἰδιαίτεροι τυπικοὶ Κανόνες, οἵτινες τηροῦνται ὑφ' ὅλων τῶν ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν σχετικῶς μετὰ τὰς ἱεράς ἀκολουθίας, τὰς περικοπὰς τῶν ἀναγιγνωσκομένων Εὐαγγελίων, τῶν Ἀποστολικῶν Πράξεων τοὺς ἦχους τῶν ὕμνων, τὰ διάφορα τροπάρια, τὰς καταβασίας, τοὺς αἶνους κ.λ.π. Ὁ κανονισμὸς τῶν λεγομένων Κυριακοδρομιῶν εἶναι ὁ ὁδηγὸς τῶν διαφόρων ἱερέων καί ἱεροψαλτῶν ὑποκρεομένων νά μὴν ἐξέρχωνται τοῦ τυπικοῦ αὐτοῦ μέρους. Οὐδέ δύναται νά τελῶσι κατ' ἀρεσκείαν ἀκολουθίαν ὁρθροῦ ἢ λειτουργίας Κυριακῆς πινὸς ἐκ τοῦ κύκλου τῶν Κυριακοδρομιῶν μὴ διαγεγραμμένης ἐκ τῶν προτέρων ἀναλόγως τῆς τάξεως τῆς Κυριακῆς, ἣν ἔχει αὕτη ἀπὸ τοῦ Πάσχα, ἢ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν Ἀγίων Πάντων ἢ ἀπὸ τῶν Χριστουγέννων κ.λ.π. Τούτων τεθέντων ἄς ἴδωμεν ἂν ἐκ τῆς μεταβολῆς μὲν τοῦ ἡμερολογίου καί τῆς μὴ μεταβολῆς δὲ τῆς ἐορτῆς τοῦ Πάσχα ἐπέχεται μεταβολὴ εἰς τὸ Πασχάλιον Κυριακοδρόμιον. Ἡ Κυριακὴ τῶν Ἀγίων Πάντων κατὰ τὸ ἔτος 1928 ἂν δέν μεταβάλλετο τὸ Ἐκκλησιαστικόν ἡμερολόγιον, θά συνέπιπτε τὴν 8ην Μαΐου διότι εἶναι ὡς εἵπωμεν, ἡ 8η Κυριακὴ μετὰ τὴν ἐορτὴν τοῦ Πάσχα, ὅπερ θά ἦτο τὴν 2 Ἀπριλίου. Μετὰ τὴν μεταβολὴν ἡ Κυριακὴ

τῶν Ἀγίων Πάντων συνέπιπτε τὴν 10ην Ἰουνίου.

Μέχρι τῆς ἡμέρας ταύτης οὐδεμία ἐπέχεται μεταβολὴ εἰς τὸν κύκλον τοῦ Πασχαλίου. Ἀπὸ τῆς Κυριακῆς ὁμῶς τῶν Ἀγίων Πάντων μέχρι τῆς Κυριακῆς τῆς πρό τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ τὴν 14 Σεπτεμβρίου κατὰ τὴν Ἐκκλησιαστικὴν τάξιν καί τὸ Τυπικὸν τῆς Ἐκκλησίας, ἐάν δέν ἐγένετο ἡ μεταβολὴ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ἡμερολογίου, ἔπρεπε νά μεσολαβήσουν 15 Κυριακαί, ἥτοι μετὰ τὴν 28ην Μαΐου (Κυριακὴν τῶν Ἀγίων Πάντων) ἡ 4 Ἰουνίου, ἡ 11η Ἰουνίου, ἡ 18 Ἰουνίου, ἡ 25 Ἰουνίου, ἡ 2 Ἰουλίου, ἡ 9 Ἰουλίου, ἡ 16 Ἰουλίου, ἡ 23 Ἰουλίου, ἡ 30 Ἰουλίου, ἡ 6 Αὐγούστου, ἡ 13 Αὐγούστου, ἡ 20 Αὐγούστου, ἡ 27 Αὐγούστου ἡ 3 Σεπτεμβρίου καί ἡ 10 Σεπτεμβρίου.

Ἀλλὰ μετὰ τὴν μεταβολὴν ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν Ἀγίων Πάντων, ἥτις ὡς εἵπωμεν συνέπιπτε τὴν 10 Ἰουνίου κατὰ τὸ σημερινόν ἡμερολόγιον, μέχρι τῆς Κυριακῆς τῆς πρό τῆς Ὑψώσεως τοῦ Σταυροῦ (14 Σεπτεμβρίου) ἐμεσολάβουν ὅχι 15 Κυριακαί ἀλλὰ μόνον 13 Κυριακαί.

Ἦτοι μετὰ τὴν 10 Ἰουνίου (Κυριακὴν τῶν Ἀγίων Πάντων) ἡ 17 Ἰουνίου, ἡ 24 Ἰουνίου, ἡ 1 Ἰουλίου, ἡ 8 Ἰουλίου, ἡ 15 Ἰουλίου, ἡ 22 Ἰουλίου, ἡ 29 Ἰουλίου, ἡ 5 Αὐγούστου, ἡ 12 Αὐγούστου, ἡ 19 Αὐγούστου, ἡ 26 Αὐγούστου, ἡ 2 Σεπτεμβρίου καί ἡ 9 Σεπτεμβρίου.

Δύο Κυριακαί ἐπομένως καθ' ἃς εἶναι καθιερωμέναι ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ αἰώνων μερικαὶ ἀκολουθίαι ἐσπερινοῦ, ὁρθροῦ λειτουργίας, συνδεόμεναι μετὰ τοὺς διαφόρους ἐκκλησιαστικούς ἦχους καί καθ' ἃς εἶναι θεσπισμέναι ὀρισμέναι περικοπαὶ Εὐαγγελίων καί Ἀποστολικῶν ἐπιστολῶν, δύο λέγομεν Κυριακαί ἐξωστρακίσθησαν ἐκ τοῦ Πασχαλίου κύκλου αὐθαίρετως, ἀντικανονικῶς, ἀντιορθοδόξως, ἀντεκκλησιαστικῶς.

Εἶναι τοῦτο ἢ δέν εἶναι ἀνατροπὴ τελεία τῆς Ἐκκλησιαστικῆς τάξεως, τῶν ἐκκλησιαστικῶν κανόνων καί τῶν παραδόσεων τῆς Ἐκκλησίας;

Ἡ αὕτη ἀνατροπὴ ἐπῆλθεν εἰς τὰ Κυριακοδρόμια ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῆς μετὰ τὴν Ὑψωσιν τοῦ Σταυροῦ μέχρι τῆς Κυριακῆς μετὰ τὰ Φῶτα καί ἔκτοτε μέχρι τῆς ἐνάρξεως τοῦ Τριωδίου.

Κατὰ τὴν διαδρομὴν ταύτην περισσεύουσιν αἱ Κυριακαί ἐνῶ καί κατὰ τὸ Παλαιόν ἡμερολόγιον θά ἦσαν ὀλιγότεραι. Ποῖαι ἀκολουθίαι θά ψαλλῶσι καί ποῖα τάξις θά κρατήσῃ κατὰ τὰς ἔξω τοῦ Πασχαλίου κύκλου Κυριακάς ταύτας; Ἐκ ταῦτα καί ἀπὸ τοῦ ἔτους 1924 ἐπῆλθε τοιαύτη σύγκυσις ὥστε οὐδεὶς ἱερεὺς πλέον γνωρίζει ποῖον Εὐαγγέλιον θά ἀναγνώσῃ ὀρισμένης Κυριακῆς, ποῖον Ἑωθινὸν θά ψάλλῃ, ποῖαν Ἀποστολικὴν Ἐπιστολὴν θά ἀναγνώσῃ καί ποῖα ἄλλα τροπάρια θά ψαλλοῦν. Ὅχι μόνον ἱερεῖς μιᾶς πόλεως δέν ψάλλουν καί δέν ἀναγιγνώσκουν τὰς ἀναγιγνωσκομένας ὑπὸ τῶν ἱερέων ἐτέρας πόλεως, ἀλλὰ καί ἐν μιᾷ καί τῇ αὐτῇ πόλει ἄλλα ψάλλει ὁ ἱερεὺς τῆς μιᾶς Ἐκκλησίας καί ἄλλα ὁ ἱερεὺς τῆς ἄλλης. Συχνάκις δὲ καί ἡ Ἱ. Μητρόπολις ἀποροῦσα καί αὐτὴ περὶ τοῦ πρακτικοῦ δίδει ἐκ τοῦ προχείρου λύσεις αὐτογνωμόνους καί αὐθαίρετους.

Ἀλλ' ἡ μεγαλυτέρα ἀνατροπὴ ἐπῆλθεν εἰς τὴν ἐρχομένην μετὰ τὴν Κυριακὴν τῶν Ἀγίων Πάντων νηστείαν τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων. Αὕτη καθ' ὅλα τὰ ἔτη λόγῳ τῆς μεταβολῆς τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ἡμερολογίου τροποποιεῖται.

Ἡ ἐορτὴ τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων εἶναι ὡς γνωστὸν τὴν 29 Ἰουνίου λόγῳ τῆς μεταβολῆς τοῦ ἡμερολογίου ἐπέρ-

χεται καθ' ὅλα τὰ ἔτη σύντημοις τῆς νηστείας ταύτης κατὰ δέκα τρεῖς ἡμέρας διότι ἡ Κυριακή τῶν Ἁγίων Πάντων μετὰ τὴν μεταβολὴν πλησιάζει πρὸς τὴν 29 Ἰουνίου. Κατὰ τὸ 1927 ἡ νηστεία τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων περιωρίσθη, εἰς ὁκτώ μόνον ἡμέρας, καὶ κατὰ πᾶν ἔτος καθ' ὃ τὸ Πάσχα, εἶναι εἰς τὸ ἀνώτατον χρονικὸν ὄριον (22 Ἀπριλίου) παρατηροῦμεν τὸ κομικὸν πλέον φαινόμενον νὰ προηγεῖται ἡ ἑορτὴ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων καὶ νὰ ἔπεται ἡ διὰ τὴν ἑορτὴν αὐτῶν θεοσημένη νηστεία!!

Κατηργήθη οὕτως ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἡ νηστεία τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων καὶ ἠναγκάσθη ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ νὰ προβῇ ἀτόπως καὶ αὐθαίρετως εἰς μετάθεσιν τῆς νηστείας τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, καὶ δὴ εἰς ἡμέρας καθ' ἃς δὲν ἐπετρέπετο νηστεία, ἦτοι εἰς τὴν ἑβδομάδα τῆς Πεντηκοστῆς. Διότι ἦλθε πρῶτον ἡ ἑορτὴ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων (29 Ἰουνίου) καὶ ἔπειτα ἔφθασεν τῆς ἐνάρξεως τῆς νηστείας διὸ τὴν ἑορτὴν ταύτην!! Ἐρωτῶμεν μετὰ τὰ ἀνωτέρω: ἡ κατάργησις αὕτη Κυριακῶν ἀκολουθιῶν καὶ τῆς νηστείας τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων δὲν ἀνατρέπει τὸ καθωρισμένον Ἐκκλησιαστικὸν μνηολόγιον; Δὲν καταργοῦνται κανόνες τῆς Ἐκκλησίας;

Ἄν δυνάμεθα ἤδη νεοτερίζοντες κατ' ἀρέσκειαν νὰ διαγράφωμεν ἐκ τοῦ Τυπικοῦ τῆς Ἐκκλησίας Εὐαγγελικὰς περικοπὰς καὶ νὰ καταργῶμεν νηστείας χωρὶς τοῦτο νὰ ὀνομάζεται ἀνατροπὴ πάσης ἐκκλησιαστικῆς τάξεως καὶ κατάλυσις ἐκκλησιαστικῶν παραδόσεων καὶ κανόνων, τότε ποία εἶναι ἡ τάξις ἣν ὑποχρεούμεθα νὰ κρατῶμεν, ποία αἱ παραδόσεις; ποῖοι οἱ κανόνες, ποία ἡ Ὁρθοδοξία τὴν ὁποίαν ἀκολουθοῦμε;

Τὴν γενικὴν ἀνατροπὴν τοῦ ὅλου Πασχαλίου κύκλου τὴν κατάργησιν τοῦ Κανονισμοῦ τῶν Κυριακῶν, τὴν σύγχυσιν καὶ τὴν κατάργησιν μιᾶς σοβαρᾶς νηστείας παραβλέπων ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν, ὁ πρωτοστάτης τῆς ἡμερολογιακῆς μεταβολῆς, λέγει ἐν τῇ ἐγκυκλίῳ του εἰς ὅλα τὰ δημοσιεύματά του. «Ἡ μεταβολὴ τοῦ ἡμερολογίου οὐδεμίαν ἀπολύτως σχέσιν ἔχει πρὸς τὰ δόγματα καὶ τὰς παραδόσεις τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. Ἡ διόρθωσις τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ἡμερολογίου δὲν μεταβάλλει τὸ Ἐκκλησιαστικὸν αὐτοῦ μέρος (!) Ἡ ἐνότης τῶν Ὁρθοδόξων ἐκκλησιῶν δὲν παραβλάπεται. Τὸ πασχάλιον μένει ἀθικτον».

Αὐτὰ λέγει ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν. Ἀλλὰ ἀφοῦ εἶται δὲν προσκρούομεν οὐδαμοῦ, τροποποιούντες ἢ ἀνατρέποντες ὅλο τὸ Κυριακοδρόμιον ἀποκόπτοντας ὁλοκλήρους Κυριακὰς ἀπὸ τοῦ Πασχαλίου, δὲν θίγονται οὐδένα κανὼνα τῆς Ἐκκλησίας καταργώντας θεοσημένια νηστείας;

Ἀφοῦ δὲν προσβάλλομεν δόγματα καὶ παραδόσεις τῆς Ἐκκλησίας, εἰς τί θὰ προσκρούσωμεν αὐριον, ἐάν καταργήσωμεν τὰς λειτουργίας, ἐάν καταργήσωμεν Δεσποτικὰς, ἢ Θεομνηστικὰς ἑορτὰς ἢ ἑορτὰς Ἁγίων, ἐάν καταργήσωμεν ἐπισήμως καὶ τὴν νηστείαν τῶν Χριστουγέννων καὶ τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, καὶ ἐάν διαγράψωμεν τὰς ἑορτὰς τῶν Ἁγίων;

Ἐάν μεταβάλλοντες τὸ Ἐκκλησιαστικὸν ἑορτολόγιον διὰ τῆς προσθήκης 13 ἡμερῶν, εἰμεθα ἐντὸς τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ ἐντὸς τῶν θεμελιωδῶν διατάξεων τῆς Ἐκκλησίας, διατὶ νὰ μὴν εἰμεθα ἐπίσης ἐντὸς τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ ἐντὸς τῆς Ἐκκλησιαστικῆς τάξεως ὅταν καταργήσωμεν λειτουργίας, τροπάρια, ὕμνους, εὐχὰς, δεήσεις, νηστείας, ἱεροτελεστίαις, εἰκόνας κ.λ.π.; πού εἰς τὰς περιπτώσεις αὐτὰς

δὲν πρόκειται περὶ δογμάτων. Ἄρα δικαιούμεθα νὰ τὸ πράξωμεν; Ἀλλὰ τότε τί μένει πλέον εἰς τὰς Ἐκκλησίας τὸ ὁποῖον θὰ τηρήσωμεν; Πρέπει μόνον τὰ δόγματα νὰ τηρησώμεν; Ὅλοι οἱ θεσμοὶ τῆς Ἐκκλησίας, ὅλοι οἱ κανόνες, ὅλαι αἱ παραδόσεις αὐτῆς, ὅλαι αἱ διατάξεις, δὲν εἶναι λίθοι ἀρρήκτως συνδεδεμένοι ἐνός καὶ τοῦ αὐτοῦ ὠραίου μεγαλοπρεποῦς οἰκοδομήματος, τὸ ὁποῖον ἐθεμελίωσεν ἡ κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας, ὁ Χριστὸς καὶ ἀνωκοδόμησαν οἱ θεοὶ Πατέρες; Ἐάν μετακινῶμεν ἐκάστοτε καὶ ἓνα λίθον ἐξ αὐτοῦ μέ τί θὰ πληρώσωμεν τὸ ἀνοιγόμενον κενόν καὶ πῶς θὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ συνοχὴ καὶ ἡ σπερέωσις τοῦ ὅλου οἰκοδομήματος;

Καὶ ἐάν ταῦτα πάντα ἐγίνοντο ἀπὸ κοινῆς ὑπὸ συμπάσης τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας διὰ κοινῆς ἀποφάσεως, θὰ ἠδυνάτο τις νὰ εἴπῃ ὅτι ἡ κοινὴ ἀπόφασις ὅλων τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν ἦτο σεβαστὴ μὴ προκαλοῦσα διαιρέσιν καὶ σχίσματα. Ἀλλ' ἡ αὐθαίρετος καὶ μονομερὴς ἀνατροπὴ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς τάξεως, μετὰ τὴν ἐπίμονον ἄρνησιν καὶ διαφωνίαν ὅλων σχεδὸν τῶν αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν, πῶς δύναται νὰ ὀνομασθῇ: ἀναρσία κατὰ τῆς Ἐκκλησίας, ἀνατροπὴ τῆς Ὁρθοδοξίας, προσβολὴ πίστεως καὶ τῆς θρησκείας; Οἱ δὲ ἀνατροπεῖς καὶ οἱ καταλυταὶ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ οἰκοδομήματος ποῖαν πλέον θέσιν δύνανται νὰ ἔχουν ἐν τῇ Ἐκκλησιαστικῇ ἱεραρχίᾳ τῆς Ἑλλάδος; Δὲν εἶναι συνυπεύθυνοι καὶ συνένοχοι μιᾶς οἰκτρᾶς Ἐκκλησιαστικῆς καταστάσεως οἱ συγκροτοῦντες τὴν ὅλην ἀντιπροσωπείαν τῆς Ἐκκλησίας καὶ μὴ διαμαρτυρόμενοι διὰ τὸν γενόμενον αὐθαίρετον δικασμὸν τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν;

Ἀλλ' ἄραγε μόνον τὴν ἀνατροπὴν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς τάξεως ἐπέφερεν ὁ αὐθαίρετος καὶ μονομερὴς νεωτερισμὸς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος;

Δὲν προσέκρουσεν εἰς οὐδὲν δόγμα ἡ μεταβολὴ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ἡμερολογίου, λέγει ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν. Ἀς τὸ δεχθῶμεν πρὸς στιγμὴν τοῦτο ὡς ἀληθές - μολονότι κατωτέρω θέλομεν ἰδιατέρως νὰ τὸ ἐξετάσωμεν - ἔστω λοιπὸν δὲν προσκρούει εἰς κανένα δόγμα. Μόνον ὅμως ἐπὶ δογματικῶν σφριάζεται ἡ Ὁρθόδοξος ἡμῶν Ἐκκλησία;

Ποία εἶναι ἡ ἔννοια τοῦ «δόγματος»;

Καὶ πῶς ἐνεργοποιεῖται τὸ δόγμα;

Δόγματα βεβαίως εἶναι οἱ νόμοι οἱ ἀποβλέποντες εἰς τὴν πίστιν, οἱ θεμελιώδεις κανόνες τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως ὡς λ.χ. τὸ τριουπόστατον τοῦ Θεοῦ, ἡ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπόρευσις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, κατὰ δὲ τοὺς καθολικοὺς τὸ ἀλάθητον τοῦ Πάπα κ.λ.π.

Ἀλλ' ἔκφρασις καὶ ἐνεργοποίησις τοῦ δόγματος εἶναι ἡ ὅλη λατρεία. Καὶ ἡ λατρεία αὕτη ἐν τῇ Ὁρθοδόξῳ θρησκείᾳ εἶναι καὶ πρέπει νὰ εἶναι ἐνιαία ἐν τῇ καθόλου Ἐκκλησίᾳ.

Ἐκ τῆς γενικῆς δὲ Ἐκκλησιαστικῆς συνειδήσεως ὅτι ἡ λατρεία πρέπει νὰ εἶναι ἐνιαία, ἀπέρρευσε ἡ ἀντίληψις, τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἐνιαίου Πάσχα τῶν ἐνιαίων ἑορτῶν, τῆς ἐνιαίας νηστείας κ.λ.π.

Εἰς τὴν ἐνότητά ταύτην ἀπέβλεψαν αἱ Οἰκουμενικαὶ Σύνοδοι καὶ ἡ ἀπόφασις τοῦ καθορισμοῦ τῆς ἡμέρας τοῦ Πάσχα κύριον εἶχε λόγον ἵνα ἐορτάζεται τοῦτο κοινῶς ὑπὸ πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δὲν ἐγίνετο πρὸ τῆς Α' ἐν Νικαίᾳ Οἰκουμενικῆς Συνόδου.

Ἡ ἐνότης ἄρα τῆς πίστεως, ἡ ἐνότης τῆς θείας λατρείας

είναι θεμελιώδεις διά τήν Ἐκκλησίαν εἶναι ὑπερδογμα-
τικόν. Ἄν ἐπομένως ἡ μεταβολή τοῦ ἡμερολογίου, ἡ μονο-
μερής, ἡ μή ἀπό κοινοῦ ὑφ' ὧν τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλη-
σιῶν γενομένη, δέν θίγει αὐτή καθ' ἑαυτήν δογματικά, ἀλλ'
ἐκ τῆς μονομεροῦς μεταβολῆς θίγει τήν ἐνότητά τῆς θείας
πίστεως καί τῆς θείας λατρείας, ὅπερ ἐστὶν ἴσον τῷ δόγ-
ματι.

Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως ἄνευ ἐξωτερικῆς ἐκφράσεως
οὐδεὶς εἶναι δυνατόν νά τήν αἰσθανθῇ, ἔστω καί ἂν εἶναι
ὁ βαθύτερος θεολόγος, διότι εἶνε ἀπόλυτος ἡ ἀνάγκη τῆς
ἐξωτερικῆς ἐνότητος, ἥτις εἶναι ὁ ἐρμηνευτὴς τῶν δογμάτων
καί τὸ μέσον συγκρατήσεως αὐτῶν. Τὸ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ,
τὸ ὁποῖον ποιεῖ πᾶς Χριστιανός Ὁρθόδοξος δέν εἶναι
δόγμα. Εἶναι ὅμως ἐκφρασις, αἰσθητοποιήσις τοῦ δόγ-
ματος τῆς διὰ τοῦ θανάτου τοῦ Σωτῆρος ἀπολυτρώσεως
ἡμῶν, διότι εἶναι σύμβολον καί ἀναπαράστασις τοῦ Τιμίου
Σταυροῦ. Δύναται νά εἴπῃ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν ὅτι,
ἐπειδὴ δέν προσκρούει εἰς δόγμα δικαιοῦται, νά καταρ-
γῇ τὸ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ ἐκ τῆς Ὁρθοδόξου Ὁρη-
σκείας; Ὁχι βέβαια.

Ὅτι καί ἡ ἀνατροπή τοῦ παλαιοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ
ἡμερολογίου, ἐφ' ὅσον μονομερῶς ἐγένετο διέσπασε τήν
ἐνότητα τῆς λατρείας καί τῆς πίστεως προσέκρουσεν εἰς τήν
ἐκφρασιν τοῦ δόγματος τῆς ἐνότητος τῆς μίας Ἀγίας Καθο-
λικῆς καί Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας. Ὑπάρχει ἄραγε ἕνωσις
εἰς μίαν Ἀγίαν Καθολικὴν καί Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν,
ὅταν αὐτὴν τὴν συνοχὴν ἀναιρεῖ ἡ τροποποίησις τῶν ἐορτῶν
κατὰ τοιοῦτον τρόπον ὥστε ἄλλαι μὲν Ἐκκλησίαι νά ἔχουσι
σήμερον Χριστούγεννα ἢ Φῶτα ἢ ἐορτὴν τοῦ Σταυροῦ κ.λ.π.
καί ἄλλαι πρό 13 ἡμερῶν; Ἄλλαι νά λειτουργοῦν κατ'
ἄλλον τρόπον καί ἄλλαι διαφορετικά.

Τὸ κυριώτερον ἄρα πλῆγμα, τὸ ὁποῖον κατῆνεγκεν ὁ
Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κατὰ τῆς Ἐκκλησίας, ἐν τῇ πρω-
τοβουλία καί τῇ ἐπιμονῇ του νά προσαρμόσῃ τὸ Ἐκκλη-
σιαστικόν ἡμερολόγιον πρὸς τὸ Πολιτικόν, ἡ σοβαρωτέρα
βλάβη, ἡ ἀνομοιότητα πράξης, ἡ ὁλοθριωτέρα ζημία, ὁλε-
θριωτέρα καί τῆς δογματικῆς ἀκόμη προσβολῆς, εἶναι ἡ
διὰ τῆς μονομεροῦς μεταβολῆς τοῦ ἡμερολογίου διάσπασις
τῆς θρησκευτικῆς καί ἐκκλησιαστικῆς ἐνότητος, ἡ διαίρεσις
τῆς μίας Ἀγίας Καθολικῆς καί Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας
εἰς τὴν ὁποίαν κατὰ τὸ Σύμβολον τῆς πίστεώς μας πιστεύο-
μεν ὅλοι οἱ Ὁρθόδοξοι.

Μόνον ἔλλειψις φρονήματος ἐκκλησιαστικοῦ, ἔλλειψις
ἐκκλησιαστικῆς συνειδήσεως καί διαισθήσεως, δύναται νά
δικαιολογήσῃ τὴν ἐπιπολαιότητα μεθ' ἧς ἀπεφασίσθη ἡ
μεταβολή τοῦ παλαιοῦ ἡμερολογίου ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ μονο-
μερῶς, ἄνευ τῆς συναινέσεως καί παρὰ τὴν θέλησιν ὧν
τῶν ἄλλων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καί διὰ μόνης τῆς ἐξα-
ναγκαστικῆς συναινέσεως τοῦ δεδουλωμένου ἐκ τῶν περι-
στάσεων καί χειμαζομένου ἐκ τῶν ἀλλεπαλλήλων κατ' αὐτοῦ
ἠθικῶν τραυμάτων Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου.

Ἡ Καθολικὴ Ἐκκλησία ἐγένετο ἡ ἰσχυροτέρα δύναμις
λόγῳ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς τῶν ἐνότητος. Ἀπορρέουσαι
ὅλαι αἱ ἐκκλησίαι τῶν ἀπὸ μίας κεφαλῆς, τοῦ Πάπα, ἀπο-
τελοῦν ἅπασαι ἐν ὁμῳ μέ μιάν μόνην κεφαλὴν. Ἡ Ἀνα-
τολικὴ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία χωρισθεῖσα εἰς διαφόρους
Αὐτοκεφάλους Ἐκκλησίας, ἀπώλεσε μὲν τὴν τυπικὴν ἐνό-
τητα αὐτῆς, ἥνοῦτο ὅμως ἕως τώρα ἀρρήκτως διὰ τῆς ἐνό-
τητος τῆς θρησκευτικῆς λατρείας, ἴσης πρὸς τὴν ἐνότητα

τῆς πίστεως. Σήμερον διὰ τῆς αὐθαιρέτου καινοτομίας τῆς
Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας διασπᾶται καί ἡ ἐνότης αὐτὴ διότι
ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως
ἀποσχίζεται τῆς Μίας Ἀγίας Καθολικῆς καί Ἀποστολικῆς
Ἐκκλησίας ταύτης.

Ποίαν σύγκυσιν καί ποίαν ἀναστάτῳσιν ἐπέφερεν ἡ
ἀνατροπή αὐτῆ τοῦ ὑπάρχοντος ἀπὸ δύο χιλιάδων ἐτῶν
Ἐκκλησιαστικοῦ καθεστώτος; Μόνον τυφλοὶ δέν δύνανται
νά ἴδουν. Εὐρισκόμεθα ἀπὸ τῆς 23 Μαρτίου 1924 εἰς μίαν
αὐτόκλητον Ἐκκλησιαστικὴν ἐπανάστασιν. Ἄλλην ἡμέραν
ἐορτάζουν τὰ Χριστούγεννα οἱ ἐν Ἑλλάδι καί ἄλλην ἡμέραν
οἱ ἐν Ἱερουσαλήμ, οἱ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, οἱ ἐν Ἀντιοχείᾳ, οἱ
ἐν Ἀγίῳ Ὄρει κ.λ.π. Ἄλλην ἡμέραν ἐορτάζει τὰ Θεοφά-
νεια, τὴν Ὑψωσιν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, τὴν Κοίμησιν τῆς
Θεοτόκου κ.λ.π., ἡ μία Ἐκκλησία καί ἄλλην ἡμέραν ἡ
ἄλλη.

Τέλος ὁ ἀνατροπεύς τῆς Ἐκκλησίας Μελέπιος Μετα-
ξάκης ἐπέβαλε καί εἰς τὸ Πατριαρχεῖον Ἀλεξανδρείας νά
δεχθῇ τὴν μεταβολὴν τοῦ ἐκκλ. ἡμερολογίου.

Ἀλλὰ καί μόνη ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἱερουσαλὴμ μένουσα
εἰς τοὺς κανόνες καί τὰς παραδόσεις καθιστᾷ τὴν ἐν Ἑλλάδι
καί ἄλλακῶς μεταβολὴν καταδικαστέαν καί ἀντορθόδοξον.
Ὁ ἐορτάζων ἐν Ἑλλάδι τὴν γέννησιν τοῦ Χριστοῦ εἶχε καί
ἔχει ἐν τῷ πνεύματι αὐτοῦ ὅτι ἡ μεγάλη αὐτὴ ἐορτὴ ἐορτά-
ζεται τὴν αὐτὴν ἡμέρα παρ' ὧν ἐν γένει τῶν Χριστιανῶν,
τῶν τέκνων τῆς Μίας Ἀγίας, Καθολικῆς καί Ἀποστολικῆς
Ἐκκλησίας.

Ἀναπέμπει ἕκαστος Χριστιανὸς ὁρθόδοξος τοὺς ὕμνους
καί τὰς δοξολογίας του πρὸς τὸν Θεόν, ἀναπέμπει αὐτάς
οὐκ ὡς μονάδα ἀλλ' ὡς μέλος ἀδιάσπαστον τῆς Μίας Ἀγίας
Καθολικῆς καί Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας. Ὑμνολογῶν τὸν
Θεὸν αἰσθάνεται τὴν ὑψίστην πνευματικὴν ἀγαλλίασιν σκε-
πόμενος ὅτι κατὰ τὴν αὐτὴν στιγμήν οἱ ἀπανταχοῦ τῆς ὑψη-
λοῦ Ὁρθόδοξοι χριστιανοὶ ἀναπέμπουσι τοῦ αὐτοῦ ὕμνου
δι' ὧν νοερῶς ἐπικοινωνεῖ μετ' αὐτῶν. Σκεπτόμενος ἐπίσης
ὁ ἐορτάζων τὴν Θεῖαν Γέννησιν Χριστιανός ὅτι τὴν αὐτὴν
ἡμέραν ἐν Βηθλεὲμ, ἐν ᾧ τόπῳ ὑπάρχει ἡ ἱστορικὴ φάτις,
πλήθος Ὁρθοδόξων προσκυνεῖ τὸ Ἅγιον Σπήλαιον καί
ἐντὸς αὐτοῦ ψάλλει τὸ «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ» ριγεῖ ἐκ
συγκινήσεως τὸ πνεῦμα του πρὸς τὸν Θεόν καί ἐδραιού-
μενον ἐν τῇ πίστι αὐτοῦ. Ἀλλ' ὅμως; Τὸ μέγα τοῦτο ἀγαθόν
τῆς κοινῆς πανχριστιανικῆς ὀρθοδόξου ἐορτῆς, ὁ συνδε-
πικός οὗτος κῆρυξ τῶν ἀπανταχοῦ Ὁρθοδόξων ἐκκλησιῶν,
ἐθραύσθη καί ἡ Βηθλεὲμ σιγᾷ, ὅταν ἡ Ἑλλάς ἐορτάζει τὴν
τοῦ Χριστοῦ γέννησιν, διὰ νά ἐορτάσῃ ταύτην χωριστὰ ἄνευ
πνευματικότητος μεθ' ὧν τῶν Ὁρθοδόξων χριστιανῶν;
Ἀλλὰ μόνον τοῦτο; Ἐν αὐτῇ τῇ Ἑλλάδι ἡ ἐκκλ. διαίρεσις
ἐχώρισε τὸν λαόν εἰς δύο μερίδας ἡ μὲν μία ἐορτάζει
σήμερον ἡ δὲ ἄλλη μετὰ 13 ἡμέρας μίαν καί τὴν αὐτὴν
ἐορτήν.

Ἡ μὲν μία μερίς νηστεύει, ἵνα μεταλάβῃ τῶν ἀχράντων
μυστηρίων ἐπὶ τῇ ἐορτῇ τῶν Χριστουγέννων ἢ τῆς Κοιμή-
σεως τῆς Θεοτόκου ἢ τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων, ἡ δὲ ἑτέρα
πανηγυρίζει ἐορτάσασα τὰς ἐορτάς ταύτας πρό 13 ἡμερῶν.
Καὶ ἐπὶ χειρίστον! Εἰς μίαν καί τὴν αὐτὴν οἰκογένειαν ἡ
μὲν σύζυγος καί τὰ τέκνα ἄγουσιν τὴν ἐορτήν τῶν Χριστου-
γέννων, ἐνῶ τὴν αὐτὴν ἡμέραν ὁ σύζυγος νηστεύει ἀκόμη
διὰ νά ἐορτάσῃ τὴν αὐτὴν ἐορτήν μετὰ 13 ἡμέρας!

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Συνέχεια από σελ. 7

ΤΑ ΟΝΟΜΑΤΑ ΤΩΝ ΑΠΟΝΤΩΝ

Αυτά είναι τὰ ὀνόματα τῶν «Συγχρόνων ΠΟΝΤΙΩΝ ΠΙΛΑΤΩΝ (;)», διότι ἡ ἀπουσία τους ἐστάθη αἰτία νά ἐπικυρωθεῖ ἡ Συνθήκη Σένγκεν. Ἐλπίζουμε νά ἐπανορθώσουν ἀποδεικνύοντας ἐμπράκτως τὴν μετάνοιά τους, ζητώντας καί αὐτοὶ νά ΠΙΝΕΙ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ.

ΠΑ.ΣΟ.Κ.

- 1) ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ (Λαρίσης)
- 2) ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ (Σερρών)
- 3) ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ ΛΟΥΚΑΣ (Βοιωτίας)
- 4) ΑΡΣΕΝΗΣ ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ (Α' Ἀθηνῶν)
- 5) ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ (Α' Θεσ/νίκης)
- 6) ΒΕΡΥΒΑΚΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ (Β' Ἀθηνῶν)
- 7) ΓΕΡΑΝΙΔΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ (Β' Θεσ/νίκης)
- 8) ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ (Αχαΐας)
- 9) ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ (Ηλείας)
- 10) ΓΚΟΝΟΓΛΟΥ ΜΟΣΧΟΣ (Ημαθίας)
- 11) ΔΙΑΜΑΝΤΙΔΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ (Β' Πειραιῶς)
- 12) ΔΡΥΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ (Κερκύρας)
- 13) ΖΗΣΗ ΡΟΔΟΥΛΑ (Μαγνησίας)
- 14) ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ (Κεφαλληνίας)
- 15) ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ (Α' Θεσ/νίκης)
- 16) ΚΑΤΣΕΛΗ ΝΟΡΑ (Β' Ἀθηνῶν)
- 17) ΚΑΨΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ (Β' Πειραιῶς)
- 18) ΚΟΛΙΟΠΙΑΝΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ (Ἄρτης)
- 19) ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (Αἰτωλ/νίας)
- 20) ΚΟΥΤΣΟΠΩΡΓΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ (Αχαΐας)
- 21) ΚΡΗΤΙΚΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (Β' Πειραιῶς)
- 22) ΝΙΩΤΗΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ (Β' Πειραιῶς)
- 23) ΝΤΟΥΣΚΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ (Πρεβέζης)
- 24) ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ ΧΡΗΣΤΟΣ (Τρικάλων)
- 25) ΠΑΠΑΗΛΙΑΣ ΗΛΙΑΣ (Αττικής)
- 26) ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ ΙΩΑΝΝΗΣ (Α' Ἀθηνῶν)
- 27) ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ ΒΑΣΩ (Β' Ἀθηνῶν)
- 28) ΠΑΠΑΪΩΑΝΟΥ ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ (Β' Ἀθηνῶν)
- 29) ΠΑΠΟΥΛΙΑΣ ΚΑΡΟΛΟΣ (Ιωαννίνων)
- 30) ΠΑΠΑΖΩΗ ΕΛΙΣΣΑΒΕΤ (Κυκλάδων)
- 31) ΠΕΠΟΝΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ (Α' Ἀθηνῶν)
- 32) ΠΕΤΣΑΛΙΝΙΚΟΣ ΦΙΛΙΠΠΟΣ (Καστοριάς)
- 33) ΠΙΠΕΡΓΙΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ (Εὐβοίας)
- 34) ΠΟΤΤΑΚΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ (Κορινθίας)
- 35) ΣΗΜΠΗΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ (Α' Πειραιῶς)
- 36) ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ ΚΑΝ/ΝΟΣ (Α' Πειραιῶς)
- 37) ΣΚΟΥΛΑΡΙΚΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ (Ηλείας)
- 38) ΣΤΡΑΤΑΤΙΚΗΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ (Ηρακλείου)
- 39) ΣΟΥΜΑΚΗΣ ΣΤΑΥΡΟΣ (Α' Πειραιῶς)
- 40) ΤΖΟΥΜΑΚΑΣ ΣΤΕΦΑΝΣ (Β' Ἀθηνῶν)
- 41) ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ (Α' Θεσ/νίκης)
- 42) ΤΣΙΛΙΚΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ (Καρδίτσας)
- 43) ΦΩΤΙΑΔΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (Αττικής)
- 44) ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ (Αχαΐας)

ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

- 1) ΒΥΖΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ (Κοζάνης)
- 2) ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ (Φωκίδος)
- 3) ΓΙΟΒΑΝΟΥΔΑΣ ΒΑΡΣΑΜΗΣ (Χαλκιδικής)
- 4) ΕΥΜΟΙΡΙΔΗΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ (Δράμας)
- 5) ΚΑΚΚΑΛΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ (Πιερίας)
- 6) ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ ΑΧΙΛΛΕΑΣ (Σερρών)

- 7) ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ (Καβάλας)
- 8) ΚΕΦΑΛΟΠΙΑΝΝΗΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ (Ηρακλείου)
- 9) ΚΟΥΡΗΣ ΛΕΩΝΙΔΑΣ (Αττικής)
- 10) ΜΑΪΤΙΝΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ (Αἰτωλ/νίας)
- 11) ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ (Α' Πειραιῶς)
- 12) ΜΠΑΣΙΑΚΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ (Βοιωτίας)
- 13) ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ ΑΝΝΑ (Α' Ἀθηνῶν)
- 14) ΝΑΚΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ (Μαγνησίας)
- 15) ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ (Καβάλας)
- 16) ΠΑΠΑΔΟΠΤΟΝΑΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ (Α' Ἀθηνῶν)
- 17) ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ (Φλωρίνης)
- 18) ΠΕΤΡΑΛΙΑ-ΠΑΛΛΗ ΦΑΝΗ (Β' Ἀθηνῶν)
- 19) ΣΑΛΑΓΚΟΥΔΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ (Β' Θεσ/νίκης)
- 20) ΣΠΥΡΟΥ ΣΠΥΡΙΔΩΝ (Κερκύρας)
- 21) ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ (Α' Ἀθηνῶν)
- 22) ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ (Αργολίδος)
- 23) ΤΣΙΑΡΖΙΩΝΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ (Κοζάνης)
- 24) ΤΖΙΤΖΙΚΩΣΤΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ (Β' Θεσ/νίκης)
- 25) ΤΡΥΦΩΝΙΔΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ (Πρεβέζης)
- 26) ΦΟΥΣΑΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ (Ιωαννίνων)
- 27) ΧΑΪΤΙΔΗΣ ΕΥΤΕΝΙΟΣ (Σερρών)

ΚΚΕ

- 1) ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΣ (Σερρών)
- 2) ΜΠΟΣΚΟΥ ΜΑΡΙΑ (Ημαθίας)

ΣΥΝΑΠΙΣΜΟΣ

- 1) ΔΑΜΑΝΑΚΗ ΜΑΡΙΑ (Β' Ἀθηνῶν)
- 2) ΚΟΥΝΑΛΑΚΗΣ ΠΕΤΡΟΣ (Β' Ἀθηνῶν)

ΔΗΚΚΙ

- 1) ΙΝΤΖΕΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ (Α' Θεσ/νίκης)
- 2) ΡΟΚΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ (Β' Θεσ/νίκης)
- 3) ΤΣΑΦΟΥΛΙΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ (Αχαΐας)

ΤΑ ΟΝΟΜΑΤΑ ΤΗΣ ΑΙΣΧΥΝΗΣ

Αυτά είναι αγαπτοί μας ἀναγνώσται τὰ ὀνόματα τῶν 142 Βουλευτῶν τῆς ΑΙΣΧΥΝΗΣ πού ψήφισαν τὴν συνθήκη ΣΕΝΤΚΕΝ. Σίγουρα θά περάσουν στὴν ἱστορία γιὰ τὴν φρικτὴ τους ΠΡΟΔΟΣΙΑ. Κρατήστε τα γιὰ νά τὰ θυμάστε στὶς ἐπόμενες ἐκλογές. Ὁ Λαός δὲν ξεχνᾷ.

ΠΑ.ΣΟ.Κ.

- 1) ΑΚΡΙΒΑΚΗΣ ΑΛΕΚΟΣ (Βοιωτίας)
- 2) ΑΚΡΙΤΙΔΗΣ ΝΙΚΟΣ (Α' Θεσ/νίκης)
- 3) ΑΛΑΜΠΑΝΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ (Φθιώτιδος)
- 4) ΑΛΕΥΡΑΣ ΝΑΣΟΣ (Α' Ἀθηνῶν)
- 5) ΑΝΩΜΕΡΙΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ (Β' Ἀθηνῶν)
- 6) ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ (Ηρακλείου)
- 7) ΑΡΓΥΡΗΣ ΒΑΓΓΕΛΗΣ (Ιωαννίνων)
- 8) ΑΡΣΕΝΗ ΜΑΡΙΑ (Πιερίας)
- 9) ΒΑΛΥΡΑΚΗΣ ΙΩΣΗΦ (Χανίων)
- 10) ΒΛΑΣΣΟΠΟΥΛΟΣ ΒΑΓΓΕΛΗΣ (Λευκάδας)
- 11) ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ ΗΛΙΑΣ (Κοζάνης)
- 12) ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ ΑΛΕΚΟΣ (Μαγνησίας)
- 13) ΒΡΕΤΤΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ (Αττικής)
- 14) ΓΕΙΤΟΝΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ (Β' Ἀθηνῶν)
- 15) ΓΕΩΡΓΙΑ ΔΗΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ (Πέλλης)
- 16) ΠΑΝΝΑΚΗΣ ΠΑΝΝΗΣ (Αττικής)
- 17) ΠΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΠΑΝΝΗΣ (Μεσσηνίας)
- 18) ΠΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ (Β' Ἀθηνῶν)
- 19) ΓΚΑΛΗΠ ΓΚΑΛΗΠ (Ροδόνης)

- 20) ΓΚΕΣΟΥΛΗΣ ΝΙΚΟΣ (Α' Θεσ/νίκης)
- 21) ΔΑΜΙΑΝΙΔΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ (Σερρών)
- 22) ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ ANNA (Κοζάνης)
- 23) ΖΑΜΠΟΥΝΙΔΗΣ ΝΙΚΟΣ (Έβρου)
- 24) ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ (Ηλείας)
- 25) ΖΙΑΓΚΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ (Τρικάλων)
- 26) ΗΛΙΑΔΗΣ ΝΙΚΟΣ (Σερρών)
- 27) ΘΑΝΟΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ (Φωκίδος)
- 28) ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΧΡΗΣΤΟΣ (Ευβοίας)
- 29) ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΣ ΠΑΝΝΗΣ (Αργολίδος)
- 30) ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ ΦΟΙΒΟΣ (Λασιθίου)
- 31) ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ (Β' Αθηνών)
- 32) ΚΑΛΑΜΑΚΙΔΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ (Ευβοίας)
- 33) ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ ΛΑΜΠΡΟΣ (Β' Αθηνών)
- 34) ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ ΜΙΧΑΛΗΣ (Λασιθίου)
- 35) ΚΑΤΣΑΝΕΒΑΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ (Β' Αθηνών)
- 36) ΚΑΤΣΙΚΟΠΟΥΛΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ (Αχαΐας)
- 37) ΚΑΤΣΙΛΕΙΡΗΣ ΠΕΤΡΟΣ (Μεσσηνίας)
- 38) ΚΑΤΣΙΜΠΑΡΔΗΣ ΓΩΡΓΟΣ (Βοιωτίας)
- 39) ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ ΒΑΣΙΛΗΣ (Ευβοίας)
- 40) ΚΙΡΚΟΣ ΓΩΡΓΟΣ (Β' Θεσ/νίκης)
- 41) ΚΟΝΤΟΜΑΡΗΣ ΕΥΤΥΧΗΣ (Κερκύρας)
- 42) ΚΟΣΣΥΒΑΚΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ (Άρτας)
- 43) ΚΟΤΣΑΚΑΣ ΑΝΤΩΝΗΣ (Χίου)
- 44) ΚΟΤΣΩΝΗΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ (Κορινθίας)
- 45) ΚΟΥΛΟΥΡΗΣ ΚΙΜΩΝ (Β' Αθηνών)
- 46) ΚΟΥΡΑΚΗΣ ΠΑΝΝΗΣ (Ηρακλείου)
- 47) ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ ΠΑΝΝΗΣ (Γρεβενών)
- 48) ΛΑΛΙΩΤΗΣ ΚΩΣΤΑΣ (Β' Πειραιώς)
- 49) ΛΑΛΟΣ ΚΑΝΕΛΛΟΣ (Β' Πειραιώς)
- 50) ΛΑΜΠΙΑΔΑΡΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ (Ξάνθης)
- 51) ΛΕΒΟΓΙΑΝΝΗΣ ΝΙΚΟΣ (Κυκλάδων)
- 52) ΛΙΑΝΗΣ ΓΩΡΓΟΣ (Φλωρίνης)
- 53) ΛΟΥΚΑΚΗΣ ΜΑΝΩΛΗΣ (Ρεθύμνου)
- 54) ΛΩΤΙΔΗΣ ΛΑΖΑΡΟΣ (Κοζάνης)
- 55) ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ ΠΑΝΝΗΣ (Α' Θεσ/νίκης)
- 56) ΜΑΛΕΣΙΟΣ ΒΑΓΓΕΛΗΣ (Ιωαννίνων)
- 57) ΜΑΝΙΚΑΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ (Επικρατείας)
- 58) ΜΑΝΤΕΛΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ (Επικρατείας)
- 59) ΜΑΤΗΣ ΘΑΝΑΣΗΣ (Τρικάλων)
- 60) ΜΙΧΕΛΟΓΙΑΝΝΗΣ ΙΩΣΗΦ (Χανίων)
- 61) ΜΠΑΛΤΑΣ ΑΛΕΚΟΣ (Αιτωλ/νίας)
- 62) ΜΠΕΝΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ (Μεσσηνίας)
- 63) ΜΠΕΝΤΕΝΙΩΤΗΣ ΜΑΝΩΛΗΣ (Α' Πειραιώς)
- 64) ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ ΠΑΝΤΕΛΗΣ (Α' Πειραιώς)
- 65) ΠΑΓΚΑΛΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ (Αττικής)
- 66) ΠΑΝΤΕΡΜΑΛΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ (Επικρατείας)
- 67) ΠΑΠΑΔΑΤΟΣ ΠΑΝΝΗΣ (Ζακύνθου)
- 68) ΠΑΠΑΔΕΛΗΣ ΦΡΑΓΚΛΙΝΟΣ (Λέσβου)
- 69) ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ ΛΑΜΠΡΟΣ (Φθιώτιδος)
- 70) ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ (Θεσπρωτίας)
- 71) ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΗΛΙΑΣ (Καβάλας)
- 72) ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ ΓΩΡΓΟΣ (Α' Αθηνών)
- 73) ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΣ ΒΑΣΙΛΗΣ (Δωδεκανήσου)
- 74) ΠΑΣΧΑΛΙΔΗΣ ΓΩΡΓΟΣ (Πέλλης)
- 75) ΠΑΧΤΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ (Χαλκιδικής)
- 76) ΠΕΤΡΑΛΙΑΣ ΡΕΝΟΣ (Ηλείας)
- 77) ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ (Β' Αθηνών)
- 78) ΡΕΠΙΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ (Αρκαδίας)
- 79) ΡΟΚΟΦΥΛΛΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ (Αιτωλ/νίας)
- 80) ΡΩΜΑΙΟΣ ΓΩΡΓΟΣ (Α' Αθηνών)
- 81) ΣΑΛΤΣΟΓΛΟΥ ΑΝΕΣΤΗΣ (Δράμας)

- 82) ΣΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ ΝΙΚΟΣ (Καρδίτσας)
- 83) ΣΑΡΡΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ (Ηρακλείου)
- 84) ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (Ξάνθης)
- 85) ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ ΝΙΚΟΣ (Λέσβου)
- 86) ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ ΜΑΝΩΛΗΣ (Χανίων)
- 87) ΣΜΥΡΛΗΣ - ΛΑΚΑΤΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ (Αιτωλ/νίας)
- 88) ΣΟΥΛΑΔΑΚΗΣ ΠΑΝΝΗΣ (Επικρατείας)
- 89) ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΣΤΑΣ (Αχαΐας)
- 90) ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ ΚΥΡΙΑΚΟΣ (Α' Θεσ/νίκης)
- 91) ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ ΡΟΒΕΡΤΟΣ (Αρκαδίας)
- 92) ΣΤΑΪΚΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ (Φθιώτιδος)
- 93) ΣΤΑΥΡΑΚΑΚΗΣ ΜΗΝΑΣ (Ηρακλείου)
- 94) ΣΤΕΦΑΝΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ (Επικρατείας)
- 95) ΣΦΥΡΙΟΥ ΚΟΣΜΑΣ (Δωδεκανήσου)
- 96) ΣΩΤΗΡΛΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ (Καρδίτσας)
- 97) ΤΖΑΝΝΗΣ ΛΕΩΝΙΔΑΣ (Μαγνησίας)
- 98) ΤΣΑΚΛΙΔΗΣ ΠΑΝΝΗΣ (Καβάλας)
- 99) ΤΣΕΡΤΙΚΙΔΗΣ ΠΑΝΤΕΛΗΣ (Περίας)
- 100) ΤΣΕΤΙΝΕΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ (Ροδόπης)
- 101) ΤΣΙΟΚΑΣ ΧΑΡΗΣ (Β' Θεσ/νίκης)
- 102) ΤΣΟΥΡΑΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ (Α' Αθηνών)
- 103) ΦΑΡΜΑΚΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ (Λαρίσης)
- 104) ΦΛΩΡΙΔΗΣ ΓΩΡΓΟΣ (Κιλίκης)
- 105) ΦΛΩΡΟΣ ΝΙΚΟΣ (Λαρίσης)
- 106) ΦΟΥΝΤΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ (Λακωνίας)
- 107) ΦΟΥΡΑΣ ΑΝΔΡΕΑΣ (Αχαΐας)
- 108) ΦΡΑΓΚΙΑΔΟΥΛΑΚΗΣ ΜΑΝΟΣ (Ηρακλείου)
- 109) ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ (Β' Αθηνών)
- 110) ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ ΠΑΝΝΗΣ (Β' Αθηνών)
- 111) ΧΑΤΖΗΜΙΧΑΛΗΣ ΦΩΤΗΣ (Λαρίσης)
- 112) ΧΑΤΖΗΙΩΑΝΝΙΔΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ (Ημαθίας)
- 113) ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ ΜΙΧΑΛΗΣ (Ημαθίας)
- 114) ΧΥΤΗΡΗΣ ΘΗΛΕΜΑΧΟΣ (Β' Αθηνών)

ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

- 1) ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ ΓΩΡΓΟΣ (Επικρατείας)
- 2) ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚΟΣ (Μεσσηνίας)
- 3) ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ ΠΑΝΝΗΣ (Β' Αθηνών)
- 4) ΠΑΝΝΑΚΟΥ ΚΟΥΤΣΙΚΟΥ ΜΑΡΙΕΤΤΑ (Α' Αθηνών)
- 5) ΔΗΜΑΣ ΣΤΑΥΡΟΣ (Κορινθίας)
- 6) ΕΒΕΡΤ ΜΙΑΤΙΑΔΗΣ (Α' Θεσ/νίκης)
- 7) ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (Α' Αθηνών)
- 8) ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ (Α' Θεσ/νίκης)
- 9) ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ (Ρεθύμνου)
- 10) ΚΟΝΤΟΠΑΝΟΠΟΥΛΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ (Ηλείας)
- 11) ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ (Αρκαδίας)
- 12) ΛΙΑΠΗΣ ΜΙΧΑΗΛ (Β' Αθηνών)
- 13) ΛΟΥΚΑΚΟΣ ΓΙΑΝΟΣ (Επικρατείας)
- 14) ΜΕΪΜΑΡΑΚΗΣ ΒΑΓΓΕΛΗΣ (Β' Αθηνών)
- 15) ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ (Β' Αθηνών)
- 16) ΜΟΥΒΙΑΤΗΣ ΠΕΤΡΟΣ (Επικρατείας)
- 17) ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ ΝΤΟΡΑ (Α' Αθηνών)
- 18) ΜΠΡΑΤΑΚΟΣ ΑΓΓΕΛΟΣ (Β' Αθηνών)
- 19) ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ ΠΡΟΚΟΠΗΣ (Επικρατείας)
- 20) ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΟΥ ΕΛΙΣΑΒΕΤ (Αργολίδος)
- 21) ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ (Κορινθίας)
- 22) ΣΗΜΑΙΟΦΟΡΙΔΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ (Καστοριάς)
- 23) ΣΙΟΥΦΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ (Καρδίτσας)
- 24) ΣΟΥΦΛΙΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ (Λαρίσης)
- 25) ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ (Επικρατείας)
- 26) ΤΖΑΝΝΕΤΑΚΗΣ ΤΖΑΝΝΗΣ (Β' Αθηνών)
- 27) ΤΣΙΤΟΥΡΙΔΗΣ ΣΑΒΒΑΣ (Κιλίκης)
- 28) ΤΖΩΑΝΝΟΣ ΠΑΝΝΗΣ (Επικρατείας)

ΕΝΔΟΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ

Η «ΓΕΝΝΑΙΟΤΗΤΑ» ΚΑΙ Ο «ΗΡΩΪΣΜΟΣ»..!!

Τείνουν νά καθοῦν κάποιες ἔννοιες ἀπό τόν τραγικά ἐπιπόλαιο τρόπο μέ τόν ὁποῖο τίς μεταχειρίζομεθα.

Ὁ Ἡρωϊσμός καί ἡ Γενναιοτῆτα εἶναι δύο ἐκ τῶν ἀρετῶν τῆς φυλῆς μας, πού κοσμοῦν τοὺς Ἕλληνας καί μᾶς δίδουν τό δικαίωμα νά κατέχωμεν τήν τόσο ξεχωριστή μας θέση, στήν παγκόσμια ἱστορία.

Οὐδεὶς ἔχει τό δικαίωμα αὐτές τίς λέξεις, αὐτές τίς ἔννοιες νά τίς μεταχειρίζεται ὡς κοινός καιροσκοπός τυχοδιώκτης, προκειμένου νά παραστήσῃ τόν σπουδαῖο καί νά ξεγελάσῃ τοὺς ἀνθρώπους καλῆς πίστεως πού πιθανῶς θά διαβάσουν τίς ἐγωπαθεῖς καί φίλαντες ἀνοησίες του.

Στο φευδεπίγραφο ἔντυπο «**Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ**» (ἀρ. φ. 83 ἔκδοσις Ἀμερικῆς) ὁ προβατόσκημος λῦκος, Βικέντιος μετὰ τήν ἀποτυχία του νά ἀλώσῃ τήν Ἐκκλησίαν τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος ἐπικυβεῖ νά ἀμαυρώσῃ τήν Ὁρθοδοξία, παρουσιάζων ἑαυτόν ὡς ... ἡρωϊκῶς καί ταπεινῶς, ἀποχωρήσαντα διὰ παραιτήσεως, ἀπό τόν θρόνο τῆς Μητροπόλεώς του!

Καί δέν φθάνει μόνον αὐτό. Θαυμάστε ἔπαρσιν καί ἐγωισμόν!

«... Καί διὰ νά ἐπέλθῃ τό εὐκτέον καί προσδοκώμεον ὑπό τῶν ἀγωνιῶντων διὰ τήν Ἐκκλησίαν, ἀνάγκη ἵνα ὑψωθῇ εἰς ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ, ὑλοποιούμενου οὕτω, διὰ μίαν εἰσέτι φοράν τοῦ γραφικοῦ χωρίου: «Συμφέρεῖ ἡμῖν ἵνα εἰς ἀποθάνῃ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ» (Ἰωάνν. 5.20) τοῦθ' ὅπερ περιχαρῶς καί ἐνουνειδίτως πράσσομεν».

Μέ ἄλλα λόγια αἶρεται ἐπὶ τοῦ δυσθεωρήτου ὕψους τοῦ Σταυροῦ ὁ παραιτηθεὶς (!!) καί ἐμφανίζει τήν διάθεσίν του νά ἐπιστρέψῃ εἰς τήν Ἀμερικὴν ὡς θυσίαν του (!!) τήν ὁποίαν ἔχει τό ἀπύθμενο καί βλάσφημο θράσος, νά τήν παρομοιάζῃ μέ τήν Σταυρικὴν θυσίαν!!

Καί τόν ἐρωτῶμεν εὐθέως ἀναμένοντες μίαν εὐθεῖαν ἀπάντησιν (μεταίως πιστεύομεν!).

ΠΟΙΑ ἡ ΑΡΧΗ εἰς τήν ὁποίαν ὑποβάλλει τήν παραιτήσιν του; καί ΠΟΥ ἀνήκει τώρα, σὲ μεσοδιάστημα μεταξύ παραιτήσεως καί ἐπιστροφῆς του εἰς τήν Ἀμερικὴν:

Τήν ζημίαν πού ΔΕΝ μπόρεσε νά κάνῃ ἐδῶ, ἐπικυβεῖ νά τήν κάνῃ εἰς τόν Ἑλληνισμόν τῆς Ἀμε-

ρικῆς. Ὅμως καί ἐκεῖ θά ἀποτύχῃ. Ἡ δῆλωσίς του (πολλάκις) περὶ τυφλῆς, ὑπακοῆς στὰ κελεύσματα τοῦ Βαρθολομαίου ἔγινε σέ ΟΛΟΥΣ γνωστή (Παῖσιος, Βικέντιος, Στρατηγέας!!) καί ἔτσι, ΔΕΝ ἐξαπατῶνται οἱ ΓΟΧ τῆς Ἀμερικανικῆς Ἡπείρου.

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Ὁ Θεός μᾶς ἐφύλαξε καί μέ ὅλην τήν δύναμιν τῆς ψυχῆς μας, προσευκόμεθα νά φυλάξῃ καί τοὺς Ὁρθόδοξους ὁμογενεῖς μας τῆς Ἀμερικῆς ἀπὸ τό μύσασμα πού ἀποτελεῖ ὁ συνασπισμένος βαρθολομαϊόδουλος συνδυασμός, Παῖσιου - Βικεντίου.

Καθ' ἃ πληροφοροῦμεθα ἐξ Ἀμερικῆς ἐδήλωσαν ἐπισήμως ΥΠΟΤΑΓῆ σὲ τὸν Βαρθολομαῖο καί ὑπόσχονται νά τοῦ παραδώσουν τοὺς ὁμογενεῖς ΓΟΧ.

Ἐδῶ σπὴν Ἑλλάδα εἶχε ὡς ἀποστολή του ὁ Βικέντιος τό ἴδιο πρᾶγμα, ἀλλὰ μέ τήν βοήθεια τοῦ Θεοῦ, ἀπέτυχε παταγωδῶς καί γιὰ τόν λόγο αὐτό ἀνεκλήθη ὡς ἀποτυχὼν καί ὄχι ὡς ... γενναῖος καί ἥρωας, πού δῆθεν μετενόησε (ὁ δόλιος Ἰούδας!).

Ὅμως με λεπτομερεῖς εἰδήσεις, ἐπὶ τοῦ θέματος θά ἐπανέλθωμε σὲ τὸ ἐπόμενο τεῦχος μας.

Οἱ Γ.Ο.Χ. τῆς Ἀμερικανικῆς Ἡπείρου μέχρι τότε ἄς εἶναι ΠΟΛΥ ΠΡΟΣΕΚΤΙΚΟΙ σέ ὅσους τοὺς πλησιάζουν!!

ΟΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ

ΤΗΝ 14ην ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ ΚΑΤΑ ΤΟ ΠΑΤΡΙΟΝ ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΟΝ, (27ην ΠΟΛΙΤΙΚΟ) ΠΑΝΗΓΥΡΙΖΕΙ Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟΣ, ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΥΨΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ ΑΧΑΡΝΩΝ.

ΤΗΝ ΠΑΡΑΜΟΝΗΝ, ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ, ΘΑ ΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ ΜΕΤΑΛΟΠΡΕΨΗΣ ΑΠΑΝΕΥΣΣΗΣ ΤΗΣ ΕΙΚΟΝΟΣ ΤΗΝ ΚΥΡΙΩΝΥΜΟΝ ΗΜΕΡΑΝ ΘΑ ΨΑΛΛΗ Ο ΟΡΘΡΟΣ ΥΠΟ ΚΑΛΛΙΦΩΝΩΝ ΙΕΡΟΨΑΛΤΩΝ ΚΑΙ ΕΝ ΣΥΝΕΧΕΙΑ, Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΥΠΟ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΑΧΑΡΝΩΝ ΚΑΙ ΝΕΑΣ ΙΩΝΙΑΣ κ.κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ.

«ΤΕΡΜΑ ΤΑ ΚΟΥΚΟΥΛΩΜΑΤΑ»

Τό «υπόλοιπον» τοῦ ἐπάρτου «..79» τό **ὅποῖον ἐλέω Ἀρχιεπισκόπου Κιόου, «ἀναπνέει» καί «ὑπάρχει»** εἰς ὅσους στό ἐξῆς παρεκτρέπονται, δηλώνει μέ ὕφος σαράντα καρδινάλιων: Τέρμα τά ... «κουκουλώματα».

Ὅμως, οὐδεῖς Γ.Ο.Χ. δέχθηκε ποιέ ἄνευ δυσφορίας τήν παρουσίαν αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων πού μέ τό πρόσχημα τῆς καθάρσεως ἔγιναν «ἐπίσκοποι» ἀποκήρυξαν τήν κανονικήν Ἱεράν Σύνοδον ὡς ἁμαρτωλή (!!) ἔκτισαν «ἐκκλησία» δική τους, προσπάθησαν νά ἐπικρατήσουν μέ τήν ὑποκρισία καί τό ψεῦδος, τοὺς ἀπεδοκίμασε κατά τρόπο ἐξευτελιστικό ὁ κόσμος καί τέλος, ἔσκυψαν τό κεφάλι τους, γιά νά τοὺς τό «κουκουλώση» (προσπαθῶν νά τηρήσῃ κάποιες ἰσορροπίες στήν κινδυνεύουσα Ἐκκλησία μας, πράγμα τό ὁποῖο αὐτοί ἐξεμεταλλεύθηκαν κατά τρόπον ἀναίσχυντο), ὁ Ἀείμνηστος Ἀρχιεπίσκοπος Αὐξέντιος καί ἡ περί αὐτόν «ἁμαρτωλή» (κατά τοὺς «ἀναμαρτήτους» διασπαστάς!!) Ἱερά Σύνοδος.

Μέ τήν δήλωσή τους αὐτή, καί μέ τήν ἄλλη που δημοσίευσαν μέ τίτλο «Τελεία καί παῦλα» προσπαθοῦν νά μᾶς πείσουν ὅτι αὐτοί εἶναι οἱ τέλειοι, οἱ καθαροί, οἱ ἁμεμποί καί οἱ μοναδικοί. Κάθε παράβασις καί παρανομία τῶν υπολοίπων τήν ὁποίαν ἡ Ἐκκλησία δύναται νά θεραπεύσῃ, χάριν τῆς ἐνόπτιος καί πρὸς τό συμφέρον Αὐτῆς (ὅπως ἔπραξε διά τήν δική τους ἀποκατάστασι), χαρακτηρίζεται ὑπ' αὐτῶν «κουκούλωμα».

Προσέξτε κύριοι, διότι ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ δέν κουκουλώνει ἀλλά οἰκονομεῖ καί θεραπεύει καί τό ζητούμενον αὐτὴν τήν στιγμή εἶναι ἡ μετὰ φόβου Θεοῦ ἐνεργοποίησης τῆς οἰκονομίας πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς πολυποθῆτου ἐνόπτιος.

*Ἄν πιστεύετε πῶς ἡ δική σας ἀποκατάστασις ἦτο ἓνα ἁπλό «κουκούλωμα» δέν ἔχετε ἄδικο. Προσέξτε ὅμως μήπως ἐξ αἰτίας τῆς ἀδιάλαξίας καί τῆς σκληροκαρδίας σας, πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἐν Χριστῷ ἀγάπης ἐπιτρέψῃ ὁ Κύριος νά ... ξεκουλωθῇ κάποια στιγμή. Τότε θά βωμίσῃ ὁ τόπος.

Θυμηθῆτε τήν παραβολή τοῦ ὠφειλέτου δούλου ὁ ὁποῖος, ἐνῶ ἔτυχε ἐκ μέρους τοῦ δανειστοῦ του, τῆς ἀφέσεως τῶν ὠφειλῶν του (τερασίων) ἀπῆλθε τήν ἐκ μέρους δικοῦ του ὠφειλέτου, ἐξώφλησιν τῶν χρεῶν (ἐλαχίστων) καί τελικῶς, ὁ ἀχάριστος, ὁ γήινος, ὁ ἔρπων ὡς ὁ σκῶλις, ἐφυλάκισεν τόν μικροφειλέτη του...!

Ὅλοι ὅμως οἱ φερόμενοι κατά τόν τρόπον αὐτόν,

παίρνουν τήν δικαίαν τῶν ἀνταμοιβῶν.

ΥΠΟΚΡΙΣΙΑΣ ΣΥΝΕΧΕΙΑ

Ἀναγνώσαμε στό περιοδικό τῆς Σατωβριάνδου «Ἐκκλησία Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος» πῶς ἀνοῖξαν οἱ πόρτες γιά τοὺς «ἀδελφούς μας Ματθαϊκούς». Ἀνιδίασαμε ... ἀπό τήν ὑποκρισία καί τήν ἀπάτη, τῶν ἀνθρώπων πού σύνταξαν αὐτό τό κείμενο. Καί τοῦτο, διότι ἡ ἄρνησις ἐκ μέρους τῶν Ματθαϊκῶν, ἦτο δεδομένη 100% καί ἡ ἐπιχείρησις ἔγινε διά νά πιστέψῃ ὁ κόσμος, πῶς οἱ ἄνθρωποι αὐτοί (τῆς Σατωβριάνδου) διαπνέονται ἀπό φιλάδελφα καί χριστιανικά αἰσθήματα.

Διά τόν δεδηλωμένο αἰρετικό Παῦλο Στρατηγέα, ὁ ὁποῖος, δήλωσε «ἀντρίκια» παιδί τοῦ Βαρθολομαίου, **κανένα πρόβλημα!! Θά τοῦ ἀπονεμθῇ ἔπαινος, θά γίνῃ καί Δεσπότης!!**

Αὐτό εἶναι πραγματικό κουκούλωμα καί στάχτη στά μάτια τοῦ ποιμνίου τῶν Γ.Ο.Χ.

*Ἄν καί εὐρίσκεται κατατραυματισμένο τό σῶμα τῆς Ἐκκλησίας ἀπό τίς διαιρέσεις καί τά σχίσματα, εἶναι παρήγορο τό γεγονός ὅτι δέν ἔχει δεχθῇ τελειωτικό κτύπημα, ἐφ' ὅσον ἀναπνέει ὀξυγόνο Ὁρθοδοξίας καί δέν ἔχει στοὺς κόλπους του αἰρετικές διδασκαλίες. Ἡ ὑπόθεσις Στρατηγέα πρέπει νά ξεσηκώσῃ τό ὑγιές σῶμα τῆς Ἐκκλησίας, διά τήν ἀπομάκρυνσίν του.

Τό ἴδιο ἰσχύει καί διά τοὺς ἑτέρους δύο ἐξ Ἀμερικής, Παῖσιον καί Βικέντιον, οἱ ὁποῖοι ἤδη εὐρίσκονται ἐκτός Ἐκκλησίας.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΤΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΕΤΟΥΣ 1998

Ἀφιερωμένο:

- ✓ εἰς τὰ πνευματικά μας τέκνα
 - ✓ εἰς τοὺς συνεργάτες μας καί εἰς τοὺς ἀναγνώστας τοῦ Περιοδικοῦ μας «**Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ**»
 - ✓ εἰς τοὺς συνετοὺς ἀγωνιστάς τοῦ Πατρίου Ἐορτολογίου
 - ✓ εἰς ὅσους πονοῦν καί ἀγωνίζονται μέ φόβο Θεοῦ γιά τήν Ὁρθοδοξία, γιά τήν Ἑλλάδα, γιά τήν Οἰκογένεια.
- Ζητεῖστε το στά Γραφεῖα μας Κάνιγγος 32 τρίτος ὄροφος.